

Sborník sestavila: Mgr. Zdeňka Seidlová
Grafická úprava textů: Marie Úlehlová
Titulní strana: profesor Jiří Novák
Autorský kolektiv: Jarmila Kozáková, PaedDr. Jaroslav Kozlík,
Mgr. Dana Klárová, Jaroslava Krejčířiková, DiS,
Mgr. Zdeňka Seidlová, Mgr. Olga Vaverková,
Anna Večerková, Ivana Zavadilová

Tisk: PRCEK & SPOL ., s.r.o. Kroměříž
www.tiskprcek.cz

Vydáno v nákladu 120 ks v listopadu 2010

1865 - 2010

145 LET

SOKOLA v KROMĚŘÍŽI

T. J. SOKOL KROMĚŘÍŽ

k 145. výročí založení

1865 - 2010

Když se rozhlížím po svém životě a po své práci, pociťuji a domnívám se, že jsem žil život srovnatelně činný a věřím, že i společensky plodný. Nelituji, že jsem byl, jaký jsem byl a že jsem po celý život zůstal sám sebou. Důležité je, že v několika zkouškách a na tolika životních křižovatkách zůstaly a byly ověřeny mravní hodnoty, které jsem celý život uznával a ctěl. Toto vědomí mě povznáší, završuje mou životní pout' a upevňuje víru v humánní cestu lidstva. Vrátime se na ni, až budeme mít jasno v mysli, dobro v srdci a sílu v těle. Až budeme kulturněji žít, tvořivěji pracovat s druhými a pro druhé, až budeme skromnější pro sebe a náročnější na sebe, obzvláště v oblasti morální. Až budeme schopni a odhodláni více společnosti dávat, než od ní přijímat.

Jaroslav Kozlík

Není co dodat k životnímu vyznání PaedDr. Jaroslava Kozlíka, vytyčuje i nadále cestu do budoucna, kterou se bude ubírat naše tělocvičná jednota Sokol. Doposud za uplynulé období od znovuoobnovení jednoty v roce 1990 jsme upevnili své místo ve společnosti neziskových organizací s cílem naplnit myšlenku sokolského hnutí, plně v oblasti kulturně-tělovýchovné činnosti.

Jsem velmi rád, že se ve vedení naší jednoty vytvořila skupina sokolů, která převzala spolu se mnou odpovědnost za problémy a aktivity, které jsme za uplynulé období dvaceti let řešili.

*JUDr. Ing. Oldřich Mofyša
starosta SOKOLA Kroměříž*

Co nevíme o T. J. Sokol

Historie Sokola, viděna očima naší generace, vrcholí po dalších pěti letech opět mnoha akcemi sokolskými a společenskými. Naší snahou bylo obnovit Sokol, uchovat historické materiály, kroniky a částečně infiltrovat sokolské citění mladé generaci, která po nás vedení a řízení tělocvičné jednoty převezme. Zda se nám to podařilo, posoudí čas. Ve shrnující, úvodní stati Almanachu k 145. výročí založení Sokola v Kroměříži připomeneme, nejen sokolské veřejnosti, základní historická data, ale i méně známá fakta, zvláště z období po sametové revoluci v roce 1999, kdy proběhla „Obnova“ sokolských jednot České obce sokolské a snaha Sokola získat zpět ztracený majetek, aby mohla jednota pokračovat ve své tělovýchovné a společenské činnosti.

Mnoho občanů našeho města bylo členy tělocvičné organizace Sokol do jeho likvidace po roce 1948, o čemž svědčí zájem této starší generace, která s pietou a hrdostí schovávala fotografie, sokolské časopisy, odznaky, kroniky, vlajky, medaile, legitimace, zápisy a dopisy, které jsou dnes součástí našeho sokolského archivu. Díky těmto materiálům můžeme doplnit mezery v naší sokolské historii.

Zabavený, zničený materiál a majetek v roce 1941 a po roce 1948 poškodil Sokol v mnoha směrech. Vedle hmotné újmy utrpěly také myšlenky vlastenecké, morální a demokratické. V Kroměříži zůstal v povědomí jen pojem „Stará sokolovna“ – starý Sokolák, malé hřiště v Nerudově ulici, které stávalo u Sokolovny v Oskoli (přebudované německými úřady na Požární zbrojnici). Dále sokoly vybudovaný atletický stadion v roce 1947 byl připraven pro sletová cvičení XII. všesokolského sletu v roce 1948. Mladší generace našeho města jej nestačila ani zaregistrovat jako majetek kroměřížského Sokola a opět jej jednota ztratila, protože byl zabaven pro tehdejší tělovýchovné instituce po roce 1948.

Dnes, 20 let po sametové revoluci, soudy nerozhodly o majetku. Proto na základě nerovné dohody s TJ Slávia získal Sokol Kroměříž do svého vlastnictví zpět „staré sokolské hřiště“ za Požární zbrojnici a atletický stadion, který využívá Atletický klub a školy bez finančních závazků k staro-novému majiteli.

Také střední a mladá generace neví nic o kořenech a historii kroměřížského Sokola, který byl od svého založení nejen spolkem tělocvičným, ale ve své době také vlasteneckým, a měl vysokou prestiž. Z tohoto důvodu bychom krátce seznámili sokolskou veřejnost nejen s bohatou historií, ale i se současností a problémy, které Sokol při dvojím zrušení postihly, a také veřejnost města projevila zájem se s nimi seznámit.

Sokolská jednota byla založena v našem městě v době, kdy soupeří mezi sebou převážně spolky německé a dere se na povrch „Česká otázka“ se snahou organizovat české spolky vlastenecké. Město Kroměříž je ve své době po Brnu a Olomouci nejdůležitějším městem moravským, městem se slavnou tradicí, kterému biskupové olomoučtí dali ráz svými stavbami, parky a myšlenkami. Nerodily se zde technické vynálezy, ale zněl zde hlas Jana Milíče a v sále zámku zazněla slova Riegrova „Veškerá moc ve státě vychází z lidu“. Zde také často zpíval sbor „Pěveckého sdružení moravských učitelů“, pěvecký sbor „Moravan“ účinkoval při založení Sokola, mistr Antonín Dvořák zde řídil svou „Stabat Mater“ a žil zde malíř Max Švabinský. Ne nadarmo se Kroměříž říká Hanácké Athény. Po roce 1918 zde byl hlavní štáb italského velení s gen. Piccionim v čele, který napsal do kroniky Sokola Kroměříž: „Čím více poznávám nádhernou organizaci sokolskou, tím více chápu, jak vlastenecký duch mohl triumfovat nad každou

překážkou v této pozoruhodné zemi". Město Kroměříž také třikrát hostilo prezidenta T. G. Masaryka, když projížděl v roce 1928 městem, odpovídal na uvítání starosty města slovy: „Kroměříž sluje Athénami, také Římem a Jeruzalémem. Je to symbolická trojice jmen, která vám jistě mohou být vodítkem. Pokračujte ve svém úsilí o blaho Kroměříže a okolí".

Sokol vzniká v době násilné germanizace, kdy vídeňská vláda dusila rozvoj českého národního vědomí, avšak ve 2. polovině 19. století již nastává částečné uvolnění a vzniká řada spolků vlasteneckého smýšlení. Tři roky po založení „Pražského Sokola" dr. Miroslavem Tyršem a Jindřichem Fügnerem je založen 5. listopadu 1865 Sokol v našem městě. Popud dal sám tvůrce českého tělocviku dr. M. Tyrš, který vyhověl pozvání pěveckého spolku Moravan ke svěcení jejich praporu a 20. srpna přijel do Kroměříže s 50 krojovanými sokoly. S nimi přijeli další vlastenci, spisovatel S. Vávra, F. Palacký, E. Grégr, V. Náprstek, hudební skladatel K. Bendl, F. Kavan a novinář J. Barák. Slavnostní atmosféra ve městě způsobila rozruch a hned v listopadu se sešla ustavující Valná hromada. Sokol v Kroměříži byl založen jako třetí nejstarší jednotka na Moravě. Starostou byl zvolen český vlastenec a slavista Josef Mnohoslav Šperlín. Roku 1882 je uspořádán I. všesokolský slet, 1884 zemřel Miroslav Tyrš, 1889 je ustaven řídicí orgán „Česká obec sokolská" v Praze. Sokolské jednoty vznikají i za hranicemi v Anglii, USA, Jugoslávii, Polsku, Bulharsku, Lucembursku aj. Nastává rozmach sokolských idejí a myšlenek. V roce 1898 je založena Sokolská župa Hanácká Karla St. ze Žerotína se sídlem v Kroměříži. Zasloužil se o to vynikající vlastenec dr. Jan Štros a stal se prvním starostou župy.

Cvičilo se v tělocvičně kasáren 3. pluku, v malé tělocvičně školy Boženy Němcové v Janské ulici, v tělocvičně českého gymnázia, české reálky (dnes pedagogické školy), později ve škole Palackého. Sokol kupuje vlastní pozemek v Kollárově ulici pro letní hřiště. Prodává ho a kupuje v roce 1907 "Střelnici ostrostřelců" v Oskoli, kde vybuduje svou Sokolovnu a letní hřiště (známé jako starý Sokolák). Zde teprve nastal pravý sokolský život. Konaly se zde i jubilejní slavnosti města, spolků, prováděly se hry, lehká atletika, bruslení, veřejná sokolská cvičení aj. Duší těchto akcí byl František Kožík, vrchní soudní rada (otec spisovatele), dr. Jan Štros, A. Beňa, dr. Kozánek K., Kozánek E., od roku 1915 G. Lorenc, Miloš Živný, Mila Mádrová, C. Gardavský aj. Aktivita tělocvičná a společenská byla ohromná. Byla to prestižní záležitost být členem Sokola a účastnit se jeho akcí. Místní podnikatelé sponzorsky přispívali na chod Sokola, ve Výročních zprávách čteme jejich jména – A. Šilhánek, J. Mergentál, E. Mekyska aj. „Vlastenecké dámy" ve městě vyšily prapor jednoty, divadelní odbor Sokola hrál hodnotné hry i ve spojení s divadelním spolkem Milič, hudební odbor spolupracoval i s Moravanem, zvláště v době I. světové války čteme v kronice Moravanu, že se tato tělesa spojila, když muži odešli na frontu. Také všesokolské slety na velkém Strahovském stadionu byly svátkem, často i manifestací celého národa.

Výletů a turistických vycházek do okolí se zúčastňovali i občané města, sokoli odhalili pamětní desky F.L.Riegrovi, K.H.Borovskému, J.Jungmannovi. Dobrý vliv na jednotu měl i český vlastenec, kníže JUDr. Thurn-Taxis, když odešel do Bulharska, obětavě se ujal funkce starosty dr. Mildschuh. V roce 1905 byla časopisecky poprvé otisknuta v kroměřížském měsíčníku Tyrš, revue sokolská, přednáška T.G.M. „Problém malého národa" (pamětní deska v pedagogické škole v aule). 1. knižní vydání vydali kroměřížští bibliofilové v úpravě Karla Svolinského, tiskem Karla Kryla v roce 1937.

Významnou postavou v Kroměříži byl Otakar Pínsker (Pinkava), redaktor, básník, rebel, vydavatel týdeníku „Haná" a autor slavnostního hymnického pochodu „Spějme dál" s hudbou Fr. Krmocha. Narodil se v roce 1873, bydlel na Wilsonově třídě 19 (dnešní ul. 1.máje). Když úplně ochrnul, sledoval pochodující

sokoly pod okny zvláštní konstrukcí zrcadel v pokoji, do redakce ho vozila manželka. V roce 1925 s R. Ordelttem sestavil katalog pro Zemskou hospodářskou výstavu v Květné zahradě, v roce 1928 vydal Veselé čtení výstavní, je autorem libreta operety Baj-kaj-laj aj. Je pohřben v Kroměříži. V zámeckém archivu také našel někdejší ředitel Antonín Lukáš notový záznam písně „Slovan jsem a Slovan budu", připsaný „Českým sokolům kroměřížským" od Rudolfa Kadlečka. Čestnými občany Sokola Kroměříž se stal v roce 1895 spisovatel Svatopluk Čech, v roce 1918 Alois Jirásek. Snažili jsme se nastínit bohatou činnost sokolské jednoty jak v oblasti vzdělávací, hudební, divadelní, společenské aj. V této době počátků to byl hlavní cíl, vytvořit český spolek.

Na vzniku Československa se podíleli sokoli po boku legionářů, vojáků, T.G.Masaryka, české policie a dalších dobrovolníků. Již v roce 1916 je v tělocvičně Palackého školy vojenský lazaret, cvičení je zastaveno, o to více se rozvíjí kulturní a osvětová činnost. Z války se nevrátili domů z 20 členů legionářů bratří Budík Viktor, Paulus Emanuel, Čáp Josef, další z jiných jednot v župě. Z kroměřížské jednoty padlo na různých frontách 26 bratří, na následky z války zemřelo šest, nezvěstný byl Lašek Rudolf.

Naplnila se slova T.G.Masaryka, která pronesl na univerzitě v Kyjevě 1. srpna 1917 před velkým shromážděním: „Třeba si uvědomit, že my Čechové nebyli jsme Rakouskem podmaněni. České království, země rakouské a Uhersko se spojily v roce 1526 v unii tří samostatných států před tureckým nebezpečím. Měli jsme společného monarchu Habsburka, ale byli jsme samostatní, svým státem". A tak nastal vytoučený den 28. říjen 1918. Sokoli vytvořili „Pomocný ochranný sbor" a „Národní stráž" na ochranu republiky. Hlídalí důležité objekty ve městě, udržovali pořádek v ulicích, zajišťovali bezpečnost občanů. Jejich průkazem jim byla sokolská čepice a sokolská legitimace. T.G.Masaryk se vrací z exilu 21.12.1918 jako první prezident Československé republiky. Celá kroměřížská posádka skládá slib věrnosti na Masarykově náměstí na sokolský historický prapor. Národ se dočkal svobody, symbolem byly vysázené lípy v každém městě, v Kroměříži 1.5.1919 na kasárenském nádvoří a na Milíčově náměstí u kašny s poprsím T.G.Masaryka. Tato národní slavnosti se zúčastnilo v průvodu ze sokolského hřiště asi 3 tisíce dětí, školy, Moravan, spolky, zastupitelé města, Hanáci a Hanačky v krojích, více než 10 tisíc občanů vyslechlo u kašny procitěný proslov bratra Gardavského a starosty Sokola G. Lorence.

Náš národ zachvátilo obrovské nadšení a také Sokolstvo si uvědomilo svou zodpovědnost. Dne 3. února 1919 nastoupilo dobrovolně 63 bratří ze Sokolské župy Hanácké na pomoc Slovensku, kde probíhaly nepokoje. Z naší jednoty padl dorostenec Eman Pardus.

V roce 1919 postihla naši jednotu citelná ztráta. V noci 22. října vyhořela Sokolovna v Oskoli, také bohatá knihovna, hudební archiv a nástroje, tělocvičné nářadí aj. Ihned probíhají sbírky i ve městě, tamburaši hrají po okolí a vydělávají peníze na opravy, členstvo jednoty ve dne v noci pracuje na obnově budovy a zařízení.

Ve 20. letech se již začíná rozvíjet sport a soutěže, zvláště v odbíjené, turistice, lyžování, lehké atletice, střelbě aj. V roce 1924 sledujeme úspěchy našich volejbalistů mužů, kteří byli přeborníky ČOS od roku 1926 9x, mistry Moravy 10x, mistry Svazu slovanského sokolstva 3x, přeborníky ČSR 3x s kapitánem bratrem Jaroslavem Kozlíkem. Byla to „Zlatá éra sokolského volejbalu". Výjimečný úspěch zaznamenali volejbalisté jednoty v roce 1926, kdy vyhráli přebor ČOS nejen muži, ale i ženy a dorostenci. Ženy byly také úspěšné na konci 30. let. Bohatou historií měl v Sokole i jezdecký oddíl, tenisový, gymnastický, bruslařský a šerm, na konci 1. republiky se začínala hrát i košíková. Zábavní odbor organizoval akce pro děti i dospělé, tradiční i dnes je Mikulášská a Dětské šibřinky. Sokol však vždy preferoval v rámci všestrannosti cvičení pro zdraví.

K 10. výročí republiky v roce 1928 je odhalen pomník T.G.Masaryka na náměstí Legionářů, hlavně zásluhou legionářů. TGM se účastní v tomto roce závěru vojenského cvičení na Srnově, spí v zámku a denně přijíždí na koni do města. V Podzámecké zahradě, spolu s francouzským maršálem Petainem, zhlédí působivou alegorickou scénu předvedenou sokoly „Hej Slované“, autorsky se na ni podílel i mladý učitel br. Jaroslav Kozlík. V roce 1930 Sokol zakoupil kino Slavia, kde hráli sokolští loutkaři pro děti a promítaly se zde filmy. Je to náš dnešní Sokolský dům. Splnilo se také přání všech sokolů a 19. června 1932 byla odhalena při župním sletu pamětní deska dr. Miroslava Tyrše na Masarykově náměstí. Byla to oslava celého města. Autorem desky byl absolvent státní sochařské školy v Hořicích Sylvestr Harna z Kroměříže a zpracovala ji dílna br. Julia Mergentala v Kroměříži.

Významné a emotivní byly slety po šesti letech na Strahovském stadionu v Praze – VII. všesokolský slet v roce 1920 proběhl ve vlastenecké euforii ke vzniku 1. republiky se stavbou sletové scény Sochy svobody a podporou Sokola amerického, který přispěl částkou 50 tisíc dolarů na organizaci. X. všesokolský slet v roce 1938 se stal nezapomenutelnou manifestací v době ohrožení republiky a skladba mužů „Věrní zůstaneme“ byla symbolem sokolské lásky k vlasti. Zazněl zde chorál „Ktož jsú boží bojovníci“.

Přišel tragický Mnichov, 15. březen 1939 je i pro Sokol nejtěžší. Začíná zatýkání vlastenců. Z naší jednoty bylo zatčeno 28 sokolů. Dne 25. června 1940 odstranili a zničili nacisté pomník T.G.Masaryka, 11. října 1941 je zastavena činnost Sokola. Z rozhodnutí okupační správy města byla umístěna Hasičská zbrojnice do Sokolovny v Oskoli. Zůstal u ní jen opuštěný „Starý sokolák“.

Na poslední Valné hromadě 30. ledna 1941 zazněla naposled povzbudivá slova br. V. Kunce, náčelníka V. Sedláčka, MUDr. V. Hradce. Žádný z nich se již nevrátil z osvětimského koncentračního tábora. Z kroměřížské jednoty položilo život za vlast 28 sokolů. „Vzpomínáme s úctou“.

Skončila 2. světová válka, národ je opět svobodný. I Sokolstvo splnilo za velkých obětí svůj úkol vůči vlasti a věřilo, že obnoví svou slavnou historii. Dekretem prezidenta republiky musel být všude obnoven stav z roku 1938. Bohužel, v našem městě právo a zákon nebyly respektovány. (Dokladuje to i nová kniha „Alexej Čepička“). Sokoli ztratili sokolovnu v Oskoli, ale neztratili své členy, příznivce, ani víru a nadšení pro obnovu jednoty. Přicházejí noví členové, obnovuje se cvičení všech oddílů, lyžařský s vedoucím br. Zdeňkem Jarošem, jezdecký s vedoucím br. Papežikem a náčelníkem Pouchlým, pro děti a mládež se organizují tábory s pomocí sociálně potřebným. Loutkářský odbor s vedoucím br. F. Švecem obnovuje činnost, buduje jeviště a nové osvětlení, vybavuje kovodílnu, s br. A. Conkem vedou loutkářskou školu. Později se loutkářský odbor dostal i do povědomí odborné loutkářské veřejnosti a literatury svými jeden metr vysokými loutkami, jejichž tvůrci byli bratři Hájek, Šteiger a Bartl. Píše se o „kroměřížském vahadle“, br. Hamuzka z Ameriky i dr. Jan Pavlík s obdivem ocenili film o našich loutkářích, který natočil MUDr. Zdeněk Jaroš, a odvezli film za oceán.

Dne 29. června 1945 je odhalena znovu pamětní deska dr. Miroslava Tyrše na Velkém náměstí. (Našla se uschována u sestry Josefy Pospíšilové, která ji za okupace vykoupila od dělníků za láhev rumu a po návratu z koncentračního tábora prozradila její úkryt na dvoře svého domu.) Ve dnech 25.-28.října se v Praze konal VIII. Valný sjezd ČOS, 28.října 1947 byl podruhé obnoven pomník T.G.Masaryka. Navazuje se spolupráce se Slováky, ve městě vzniká také vojenská sokolská jednota, na sokolském hřišti se pořádají zimní i letní šibřinky a jiné společenské akce pro veřejnost.

Rok 1946 přinesl jednotě velké oživení jak po finanční stránce, tak i po tělovýchovné a společenské. Bohužel, vlastní budova sokolovny, zabavená za okupace pro Požární zbrojnici v Oskoli, Sokolu scházela. Byla tu ještě snaha sokolovnu zprovoznit, za 40 tisíc se obnovila loutková scéna, vybetonovala plocha u sokolovny, také na budově kina Slavie se umístil nápis SOKOL. Společenské akce se však už pořádaly v Zemské léčebně, kde výzdobu prováděl br. Oldřich Zezula, kroměřížský výtvarník a pedagog na Masarykově reálném gymnáziu. V červnu 1946 jednota vítala prezidenta dr. Edvarda Beneše s chotí, který se stal pro celé město symbolem osvobozené republiky.

Zdlouhavé jednání s MNV Kroměříž o navrácení sokolovny v Oskoli bylo známo všem, a proto se sokoli rozhodují o vybudování nové sokolovny. Mají před sebou totiž XI. všesokolský slet v roce 1948. Hledá se pozemek a volba padá na pozemky fy Schindler a Stein na Kotojedské ulici. (Dnes TJ Slavia). S panem Schindlerem, který bydlel v Londýně, jedná MNV i Sokol. Při zájezdu České obce sokolské do USA na všesokolský slet v roce 1947 se domluví vzdělavatelka sestra Olga Novotná s majitelem pozemků v Londýně a ten vychází Sokolu ochotně vstříc. Ve dnech 3. a 15. října 1947 je smlouva o koupi pozemku podepsána a už v prosinci byly zahájeny stavební úpravy a slavnostně položen základní kámen ke stavbě sokolovny na Kotojedské ulici. Začíná příprava na XI. všesokolský slet. Pro slet župy Hanácké musí být stadion vybudován už v příštím roce. To je možné jen s velkou podporou členů Sokola. Za pozemky koupené od Exportních sladoven bylo vyplaceno 840 000 korun, u Zemědělské banky byla uzavřena půjčka 300tisíc Kč. S přípravou stavby pomáhali sokoli i kroměřížští rodáci. Šest členů jezdilo po republice, aby prohlédli historické budovy sokoloven a poznatky uplatnili doma. Byli to br. Vaněk – starosta, Ševčík, ing. Holec, Žíla, Provazník a ses. Novotná. Byli přesvědčeni, že „ta naše sokolovna bude ze všech nejkrásnější“.

Cvičební činnost všech složek nese pečeť příprav na všesokolský slet a kroměřížskou výstavu „100 let českého národního života Kroměříž 1948“. Významných úspěchů dosahují atleti br. S. Hanák v hodu oštěpem, Waldemar Kovalovsky v hodu diskem jako reprezentant mužstva Moravy v trojtukání Čechy – Morava – Slovensko. Dále závodili br. Calábek, Bartůšek, Zahradníček J., Zavřel, Králík, Korger, br. Olšovští ve SG a další. Aktivní lyžařský oddíl měl v té době na 190 členů.

Kromě župního sletu byl Sokol pověřen uspořádáním „Hanáckého roku“ při zahájení výstavy „100 let českého národního života Kroměříž 1948“. Euforie sokolů místní jednoty neznala mezí, a to se projevilo ve vydatné pomoci při stavbě hřiště. Všichni členové se zapojili do vyhlášené pracovní povinnosti při stavbě stadionu. (Nebylo to nic překvapujícího, stejně se obnovila sokolovna v Oskoli při koupi v roce 1907, po požáru v roce 1917, při obnově sokolského hřiště v roce 1923). Valná hromada Sokola odhlasovala povinnost pro členy odpracovat 100 hodin, pro dorost 60 a žactvo 20 hodin. Jen dary příznivců vynesly 116 204 Kč. Byl to odvážný cíl vybudovat krytou tribunu do zahájení výstavy. Náhradí a stavební materiál stály 131 000 korun. Odborníci zahájili a řídili práce, byli to ing. Smítal, ing. Zavřel, ing. Slégl, ing. arch. Frajt, stavitel J. Hůlka, definitivní plán na stavbu hřiště a tribuny navrhl univ. prof. dr. ing. J. Kopřiva z Brna. Tak začala stavba stadionu. Rumisko z bouračky sladoven posloužilo k odvodnění cvičební plochy už od 13. prosince 1947. V místech, kde bude stát sokolovna, se kopal žlutý písek, svah se vyrovnal, pomáhali i vojáci s buldozerem, denně se pracovalo do tmy. Hřiště se oplotilo, kopaly se základy pro tribunu, na ploše se zazelenala tráva, žlutý písek kontrastoval kolem dokola, bílé stožáry s prapory vlály v čele. Bylo vybudováno pódium pro čestné hosty, náčelnický můstek a pódia pro dvě hudby. Takový byl pohled na stadion při župním sletu 13. června 1948. Tribuna pro 800

osob byla dokončena o měsíc později nákladem téměř jednoho milionu korun, výstavní výbor na ni přispěl částkou 800 000 Kč. Díky Staré gardě, věrným a nadšeným sokolům a vlastencům starší generace, se dochovala přesná statistika o účasti 301 mužů, 319 žen, 105 žáků, 94 žákyň, 189 dorostenců, odpracovalo se 35 635 hodin, nečlenové 1 989 hodin. Padesát členů Sokola ještě přispělo peněžitou částkou ve výši 28 940 korun.

Práce na stadionu byla v roce 1948 zhodnocena odborníky takto:

- přípravné práce	41 027 Kč
- odvodnění	100 488 Kč
- tribuna (do konce r. 1948)	861 700 Kč
- zemní práce	813 096 Kč
- dodávky a práce placené	247 311 Kč

celkem zapláceno 2 063 623 Kč

Tyto údaje jsou podstatné pro ty, kteří odpírají právo na majetek sokolů, rádi schvalují restituce soukromé, ale nechtějí uznat restituce sokolského majetku. Cena, kterou Sokol zaplatil při dvojnásobném zrušení za vizi nové sokolovny byla příliš vysoká, zvláště ta morální. Nebyla získána snadno, proto měla a má hodnotu mnohonásobnou. XI. všesokolský slet v roce 1948 byl posledním veřejným vystoupením Sokolů. Hlavních dnů v Praze se zúčastnilo 180 000 cvičenců, kteří v průvodu projevíli nesouhlas s komunistickou vládou po politickém převratu. Cvičitelé Sokola to už pocítili na vlastní kůži. Br. Ant. Urbanec byl odveden státní bezpečností od Brány borců, náčelnice ses. M. Kabrňová byla později přeřazena z gymnázia na základní školu. Ses. J. Pospíšilová byla svědkem v časných ranních hodinách stržení sochy T.G. Masaryka v Kroměříži, ve vší tichosti a tajně kroměřížskou milicí. Po sletu v roce 1948 byl zřízen Akční výbor, který vylučuje ze Sokola sestry Pospíšilovou, Kuropatovou a Bosákovou. Likvidace Sokola začíná po etapách. Formálně ještě řídí okresní výbor Sokola, vedení však přispívá k likvidaci. Na závodnické, členské legitimaci Sokola ses. prof. Marty Charvátové je unikátní razítko z této doby, čteme „Sokolský kraj Klementa Gottwalda“. Vybojovala ještě v běhu hlídek na lyžích zlatou medaili na Mistrovství Československa pro Sokol se svou žákyň Zdeňkou Klimákovou a Soňou Pittnerovou. Dne 12. prosince 1952 zákon „O organizaci tělovýchovy“ potvrdil definitivní rozpuštění Sokola. Majetek je zabaven, atletický stadion s tribunou, pozemek pro stavbu sokolovny, malý Sokolák i finance v bance.

A tak opět na dlouhé roky skončila další etapa Sokola a sokolských myšlenek, které se nepodařilo ani v roce 1968 br. E. Mekyskoví, A. Vaňkovi, M. Kabrňové, br. Surýnkům ze Zborovic obnovit. Strach i zapomnění bylo hluboké, ani zván svěžího „Pražského jara“ nepomohl obnovit Sokol. Zůstal jen v srdcích těch nejvěrnějších. Sokol se odmlčel na dlouhých 50 let.

Po sametové revoluci v roce 1989 je Sokol opět obnoven zásluhou manželů Malchárkových a několika nadšenců. Bez prostředků a zázemí se scházejí zakládající členové v restauracích, později v sokolském „Domečku“ v Oskoli, který poskytl Městský úřad. Již 10. prosince 1990 je ustaven výbor T. J. Sokola v čele se starostou JUDr. Ing. Oldřichem Mohylo, jednatelkou Věrou Jeřábkovou, náčelníky Antonínem Valou a Ing. Olgou Sehnalovou, vzdělavatelkou Boženou Ratůznou a členy výboru. Dne 17. května 1990 byla také obnovena Sokolská župa Hanácká. Nebylo však kde cvičit, jednání s TJ Slavia skončilo neúspěšně kvůli vysokým finančním nárokům. A tak díky ochotě ředitelů škol a dobrovolných cvičitelů se cvičení zahájilo od 1. října v kroměřížských školách.

Na základě nového zákona, který rušil zákony „O organizaci tělovýchovy“ z roku 1952 a druhého zákona o navrácení majetku, jsme do 31. prosince 1991 uplatnili nároky na ztracený majetek (malý Sokolák, LA hřiště, pozemek pod tělocvičnou TJ Slavia) v souladu se zákonem 247/90 Sb. Sokol také poskytl svůj pozemek před Hasičskou zbrojnicí v Oskoli v roce 1990 Městskému úřadu, aby umožnil rozšíření budovy a parkovací plochy Hasičské zbrojnice. Jednota ztratila i horský penzion Klein v Karlově, za který Sokol zaplatil 24. srpna 1948 celou požadovanou částku Osídlovacímu a Národnímu výboru v Karlově. V roce 1993 nám byla předána zastupiteli města budova Sokolského domu, která se musela stavebně a technicky restaurovat v rozsahu 5 200 000 Kč. Hlavní položkou byla likvidace kuchyně, opravy balkonu, úplně zničeného jeviště a jeho technického vybavení.

Přestože byly počátky působení naší tělovýchovné organizace velmi obtížné, byly ustaveny oddíly házené, odbíjené, stolního tenisu, karate, šachů, cvičení žen, žákyň a pobytu v přírodě. Úspěšný byl taneční soubor „Kručky“ s Irenou Salvadori, který reprezentoval až za hranicemi ČR. Řadu představení sehrál také loutkový soubor s Věrou Hejhalovou, divadelní studio s vedoucí Libuší Ševčíkovou nastudovalo několik pohádek pro děti, ale i recitační pásma. Soubor převzal Jaroslav Fránek, Dušan Pšenko, Dagmar Navrátilová, Marika Pošvancová, Petr Láník, mladý a nadějný herec a režisér Lukáš Paleček. Mimořádné úspěchy zaznamenal oddíl boxu již od svých počátků se zakladatelem F. Chose Hernandezem, pro který spolu s nynějším trenérem Pavlem Dočkalem st. získali mladé adepty a vychovali kvalitní borce i pro vrcholové soutěže v ČR. Mistry ČR 98 a 99 se stal Pavel Dočkal ml., Ivan Dunka, mladý borec a trenér Pavel Duda

byl nominován na Mistrovství světa v Japonsku. Také členové turistického oddílu spolupracují s Klubem turistů a účastní se turistických pochodů, výletů do okolí i týdenních pobytů na horách. Nyní rozšiřujeme i skupinu mažoretek s vedoucí Lenkou Pavlíčkovou. Vystupují na sokolských i společenských akcích, účastní se závodů mažoretek.

Úspěšný taneční soubor Krůčky, s vedoucí Irenou Salvadori, reprezentoval Sokol i v cizině.

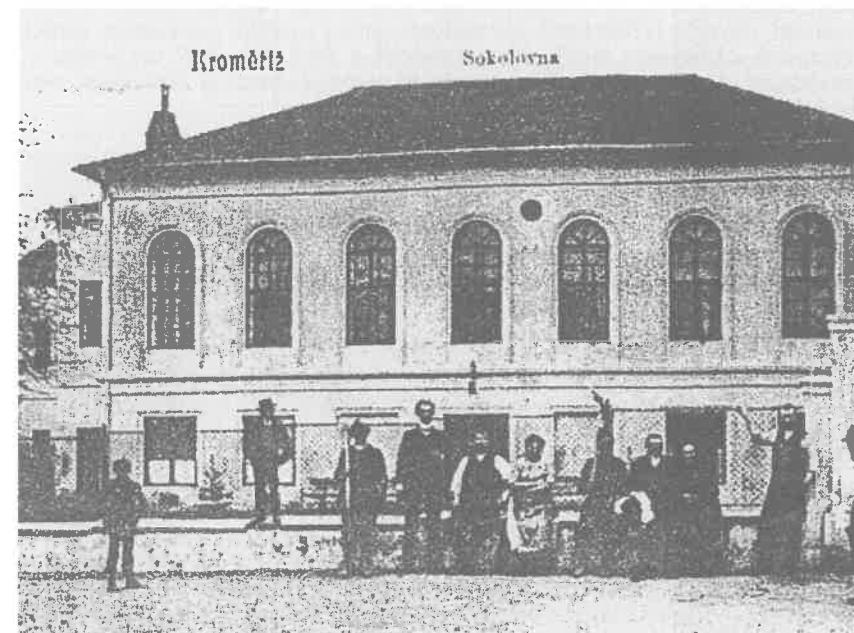
Cvičení Rodičů a dětí zaplnilo jedenkrát týdně tělocvičnu již v nově získaném Sokolském domě se zkušenou cvičitelkou Jindřiškou Butulovou. Velkou aktivitu projevovala i Věrná garda. Jsou to sokoli, kteří cvičili v Sokole již za 1. republiky a po roce 1945 a pamatují slavnou historii. Pomáhali při „Obnově“ i při organizaci všech akcí jednoty.

Setkávání Věrné gardy založila v roce 1990 profesorka Marie Kabrnová, nadšená sokolka a vlastenka. Na besedách hovořila o svých bohatých zážitcích ze sokolského mládí, ale i o pestrých cestách po 75 zemích světa – Indii, Vietnamu, Číně, Izraeli aj. Ta poslední, do Egypta, se jí stala osudnou. Po svých 90. narozeninách odjela se sestrou Marií Kropáčkovou a po tragické nehodě na Nilu se již nevrátily. Věrná garda necvičící s vedoucí Dagmar Šebestíkovou se schází pravidelně každý měsíc, Věrná garda cvičící s vedoucí Jarmilou Kozákovou cvičila po revoluci na všech sletech v Praze. V letošním roce sestry Dana Klárová a Danuše Večerková si zacvičily také na Všesokolském sletu v Texasu. Mistrovských výkonů dosahují žákyně Euroteamu SG s vedoucí JUDr. Navrátilovou Natalií. Kulturní a společenské akce pro město a veřejnost vrcholí již v roce 1993 vystoupením historického šermu „Švédové v Kroměříži“ na Sněmovním náměstí u zámku, kde vystupují šermíři z celé republiky pod taktovkou šermířů z naší sokolské župy s vedoucím Petrem Sitkem z Muzea Kroměřížska a organizačním zajištěním naší jednoty. Scénář vpádu švédského generála Torstensonova vypracoval kroměřížský rodák, herec Rostislav Marek, propagační pohlednici s rytinami města prof. Jiří Novák. Další velkou akcí Sokola bylo 7. března 1993 obnovení zničeného pomníku T.G. Masaryka podle původního originálu. Sokol se stal vlastníkem sochy a později převedl darovací smlouvou do majetku města. Také krajan MVDr. Jan Nesvadba ze Švýcarska podpořil financování sochy. Zakoupil grafiku Maxe Švabinského, kterou věnovala Sokolu Zuzana Švabinská pro tento účel. Postava 1. prezidenta byla pro město velkou osobností. Proto jsme uspořádali také tematickou výstavu k výročí TGM v aule Střední pedagogické školy z fotografií, které Sokolu věnoval fotograf František Zahradníček. V r. 1998 pořádala jednota i župa „Malý sokolský slet“ na lehkooatletickém stadionu za účasti 2500 cvičenců z celé republiky a za přítomnosti ministra obrany Lobkowicze. Již 15 let spolupráce oslavila v letošním roce Vídeňská omladina na scéně Sokolského domu. Divácká veřejnost oceňuje výběr her a čistotu češtiny tohoto divadelního souboru. Také Sokol Vídeň je naším partnerem ve vzájemných utkáních ve stolním tenisu.

Z těchto řádků je patrné, že sokolství daleko přesahuje myšlenku sportu a cvičení. Tělocvičná jednota Sokol je příspěvkovou organizací, pronájmy a Solná jeskyně kryjí jen částečně provoz Sokolského domu, protože za pronájem tělocvičny pro naše oddíly ve školách platíme velké částky. Celých 18 let trval soud o vrácení sokolského majetku. Proto Sokol přistoupil na mimosoudní vyrovnání s TJ Slavia, které zanechal bezplatně pozemek pod tělocvičnou a volejbalové hřiště. Nikdy bychom však na to nepřistoupili, kdybychom neplánovali postavení sportovní haly, kterou nutně potřebujeme. Stavební projekt je připraven, byla slíbena i finanční částka, bohužel, netušili jsme, že přijde krize a veškeré dotace budou zastaveny. Malé sokolské hřiště svůj provoz rozšiřuje, velký stadion je naším majetkem, ale vzhledem k zjištěným závažným skutečnostem bude ještě předmětem samostatného jednání.

Historií jsme se zabývali celých dvacet let a snad se nám podařilo členstvo i veřejnost obeznámit se sokolskou problematikou, jeho cíli a myšlenkami. Nyní jsme se zaměřili na současné dění v Sokole, abychom úspěšně předali tuto štafetu mladé generaci. Současná situace je pro nás novou výzvou, věříme, že se s ní i s pomocí veřejnosti čestně a úspěšně vypořádáme.

Zdeňka Seidlová

Historická budova SOKOLOVNY v Oskolli zrušena v roce 1941 a přebudována na Požární zbrojnici.

Život v SOKOLE (2005 – 2010)

Život běží až neuvěřitelně rychle, jednotlivcům i kolektivu. Zdá se to být jako včera, kdy při oslavě 140. výročí naší jednoty bratr Jaroslav Kozlík z Prahy okouzil všechny svou vitalitou a upoutal svým proslovem. Pět let uběhlo v práci a starostech, ale i v radostech a chvílích oprávněné hrdosti na naši sokolskou jednotu. Pokusme se ke 145. výročí kroměřížské jednoty alespoň stručně připomenout nejdůležitější události v jejím životě.

V roce 2005 – vzpomínáme na župní zájezd do Osvětimi. Položili jsme kytičku k fotografii br. MUDr. V. Hradce a s dojetím se poklonili památce statisíců nevinných obět rasové nenávisti. Bylo dobře, že jsme pak mohli navštívit krásný, historický Krakov, plný slunce a života.

V roce 2006 byl absolutním vrcholem XIV. všesokolský slet v Praze. Věrná garda cvičila v populární skladbě „Ta naše písnička česká“, ženy ve skladbě „Žně“ a „Zpěv domova“ (mnohé i ve dvou skladbách), cvičitelky Dana Klárová, Jarka Kozáková, Olga Sehnalová, cvičitel br.

Pekař. Sletu samozřejmě předcházela řada vystoupení, nejdůležitější pro nás byl župní slet v Bystřici p/Hostýnem, ale hostovali jsme i v dalších moravských župách v Hodoníně a Uherském Brodě, dále v Holešově a Zlíně. Rok 2007 byl posletový, odpočinkový. Ale již v roce 2008 jsme cvičili již potřetí v Liberci na „Sokolském sletu pod Ještědem“, také ve Zlíně a Otrokovicích.

V roce 2009 si Věrná garda zacvičila při oslavách 100 letého výročí jednoty v Litenčicích a dále v Třebeticích, které slavily 90 let od založení jednoty. Rok 2010 přinesl velkou radost „Sokolským Brnem“. VG opět cvičí novou skladbu „Zacvičme si“, stejně tak v Holešově při oslavách 130. výročí holešovského Sokola. Vrcholem byla naše účast na III. slovenských tělovýchovných slavnostech v Trenčíně 26. a 27. června. Krásné počasí, výborná organizace, cvičíme brněnskou skladbu. Sokolové z celé republiky cvičili v několika skladbách a byli až dojati přijetím slovenských sokolů. Průvod prošel městem v atmosféře nadšení, které se dá přirovnat jedině k pražským sletům. A nad tím vším majestátní trenčianský hrad a pod ním město plné historických památek. V září pak cvičila VG na 100. výročí jednoty v Postoupkách. Zacvičila nejen skladbu „Zacvičme si“, ale asi naposledy i Písničku českou. Vystoupily i naše mažoretky.

100. výročí Sokola Litenčice zahájil starosta župy br. Oldřich Mohyla, vedle sedí starosta Sokola Litenčice br. Zdeněk Novotný

Nástup Věrné gardy ke cvičení v Litenčicích

Vlajkonoši Sokola Kroměříž

Není možné se rozepisovat o běžné cvičební činnosti, i když zvláště v ženských oddílech byla velmi bohatá a pestrá. Nelze vyjmenovat ani všechny turnaje odbíjené a stolního tenisu. Významný byl v roce 2008 2. ročník volejbalového turnaje „O pohár bratra Jaroslava Kozlíka“ za jeho účasti, který se stal součástí oslav jeho 101. narozenin. Velké úspěchy slaví naši boxeři a gymnastky z TeamGymu pod vedením sestry Nataalky Navrátilové. Mladí šachisté ze Sokola Postoupek již nejsou našimi členy jako dříve, ale trenují v Sokolském domě, jehož správcem je bratr Josef Gožďál. 29. března 2010 proběhla také Valná hromada jednoty s volbami do nového výboru jednoty za velké účasti a zájmu našich členů. Někteří členové sledují také webové stránky jednoty i župy na internetu, které upravuje a aktualizuje nová náčelnice sestra Iva Zavadilová. Těší nás značný zájem o současný život v Sokole. Vraťme se ke společenským akcím, které přinášejí radost především dětem. Sem patří už tradičně „Dětské šibřinky“ a „Mikulášské besídky“. Těší nás i zájem o cvičení „Rodičů a dětí“, stále se rozrůstá populární skupina mažoretek, jejich cvičitelka Lenka Pavlíčková je rovněž ověncena řadou úspěchů na celorepublikové úrovni.

Už v roce 1993 organizoval Sokol Kroměříž první „Běh Terryho Foxe“, který se v roce 2008 stal Během naděje. Tuto náročnou akci pořádáme každoročně, děti přijde hodně, ale účast dospělých je nízká. Mrzí nás, že finančních prostředků na výzkum rakoviny, v posledních letech pro brněnskou dětskou onkologii, se získává poměrně málo. Připomeňme si také turistické akce. Zdařilé bylo setkání na Lukové či Velké Javořině, 20. října 2010 výstup na Brdo. 9.2.2008 se uskutečnil autobusový zájezd do maďarských termálních lázní v Györu. 20.4.2009 byla vysazena sokoly za spoluúčasti Městského úřadu nová „Lípa svobody“ na Milíčově náměstí. Je to symbolický akt, který navázal na historii. Všechny tyto akce zaznamenává v kronice jednoty Sokola Kroměříž sestra Olga Vaverková.

Moderátorka akademie 22. 10. Iva Zavadilová, náčelnice

Akademii zahájil starosta župy a jednoty br. Oldřich Mohyla

Máme také podstatný podíl na akcích ve městě i na oslavách u sochy T. G. Masaryka, kde sokolové drží čestnou stráž a starosta jednoty JUDr. Oldřich Mohyla má vždy proslov. Nesmíme zapomenout na slavnostní akademii naší župy Hanácké k 110. výročí jejího založení, která se konala 22. října 2008 v Domě kultury. Podílela se na ní řada jednot a veřejnost ji hodnotila více než kladně. Spolupráce s Vídeňskou omladinou slaví v letošním roce již 15 let.

A ještě trochu prozaické téma. V roce 2007 jsme definitivně získali „Malý sokolák“, v roce 2004 byl v suterénu Sokolského domu otevřen Solný důl a po celé pětiletí probíhaly nutné opravy Sokolského domu. Nedávno byla dokončena oprava nové fasády a sokolovna přímo září novotou.

Co říci závěrem? Milé sokolky, milí sokolové, zůstaňte věrní sokolským ideálům nezištné práce, kázně a cti. „*Jedinec nic – celek vše*“, zní jedno z hesel zakladatele Sokola dr. Miroslava Tyrše. Pracujme tedy dál svorně a s radostí. Sokol, který už ve své historii překonal tolik překážek, si to od nás zaslouží. A věřme, že nastupující mládež ponese sokolský prapor dál.

Olga Vaverková

NOVÉ AKTIVITY v T. J. Sokol Kroměříž

V suteréních prostorách kroměřížského Sokolského domu se nalézá Solný důl RELAX, který stojí za to navštívit. V době hledání a získávání finančních prostředků pro činnost Sokola v Kroměříži byly suteréní prostory pronajaty podnikateli, který tam nejprve vybudoval restauraci, ta postupem času získala nevalnou pověst, takže v roce 2004 byla přebudována na Solný důl RELAX. V té době se jednalo o první zařízení tohoto druhu ve Zlínském kraji. Od roku 2007 provozuje Solný důl Sokol Kroměříž.

V dnešní uspěchané době si jen těžko hledáme čas na klidný odpočinek a chvíli pro sebe. Spěch a starosti, které nás každodenně provázejí, přinášejí obávané civilizační nemoci či alergie. A přitom stačí udělat si na sebe trochu času. Léčivé účinky soli znali již naši předkové. Dnes nemusíme kvůli léčivému klimatu jezdit například do polské Wieliczky nebo k moři. Sokol Kroměříž má časově a finančně méně náročnější řešení, a tím je právě Solný důl RELAX.

V Solném dole naleznete místo, kde lze odpočívat v pohodlných křeslech, užívat si klidné chvíle za poslechu relaxační hudby, popovídat si v klidu s přáteli. Také děti zde naleznou koutek pro hraní a přitom rodiče pečují nenásilnou formou o jejich zdraví.

Pobyt v Solném dole RELAX dobře působí na problémy s astmatem či jiné potíže dýchacích cest a je rovněž přínosný pro alergie. Ovlivňuje také nedostatečnou činnost štítné žlázy, pomáhá při chorobách srdce a krevního oběhu a pobyt v Solném dole uklidňuje při přepracovanosti. To vše díky vzácné kombinaci prvků, které se ze soli uvolňují do vzduchu. Jen tak si sednete do křesla a začne vás léčit jód, vápník, draslík, sodík, hořčík, brom a selen. První příznaky úlevy lze pocítit po 3 – 5 pobytech (jeden trvá optimálně 45 minut) v Solném dole, ale spokojení a odpočinutí se budete cítit již po první návštěvě. Vzhledem k tomu, že suteréní prostory jsou rozsáhlé a členité, je zde také malý bar, kde si může návštěvník po relaxaci posedět ve zdravém nekuřáckém prostředí.

výbor SOKOLA Kroměříž

Věrná garda v letech 2006 - 2010

Věrná garda je nedílnou součástí každé větší sokolské jednoty. Jejím posláním nejsou jen vzpomínky na slavná historická léta, ale předávat své zkušenosti v sokolské práci, chránit historické archivní materiály, cvičit pro zdraví a organizačně pomáhat při všech společenských a sportovních akcích. Tak tomu je v naší jednotě. V posledním Almanachu z roku 2005 byla popsána základní činnost VG, která pokračovala i v dalších letech, až do roku 2010.

Vzhledem k vyššímu věku opouštějí někteří členové VG, ale je radostné, že zase mladší ji doplňují. Necvičící vede nadále ses. Dagmar Šebestíková, skupina se schází pravidelně 1x za měsíc. Besedy mají vždy hodnotný program spojený s informacemi o všem sokolském dění v okrese a župě.

V roce 2006 byl vrcholem činnosti XIV. všesokolský slet v Praze pro všechny sokoly České obce sokolské. Věrná garda sklídila velký úspěch se skladbou „Ta naše písnička česká“. Na hlavní vystoupení XIV. všesokolského sletu na malém Strahově byl přítomen i prezident republiky Václav Klaus, který po cvičení VG povstal a ocenil tak líbivou skladbu s Hašlerovými melodiemi dlouhým potleskem spolu s publikem na tribunách. Celá atmosféra sletu byla spontánní, jak sletový průvod, lemovaný plnými chodníky diváků a pochod Prahou, až na Staroměstské náměstí, tak i ostatní cvičení žen, dorostu, žáků a mužů v závěrečné skladbě s husitským chorálem „Ktož jsou boží bojovníci“. Hanácká župa nacvičila ve VG jeden celek, tj. 36 žen a mužů, z více jednot, převážně však z jednoty kroměřížské.

Nástup vlajkonošů na župním sletu v Bystřici pod Hostýnem 11. 6. 2006

Věrná garda nastupuje...

Skladba měla úspěch i na župním sletu v Bystřici p/Hostýnem 11.6.2006, kde vládla úžasná sokolská atmosféra, také zásluhou scénáře a zanícených sokolů, organizátorů manželů Blahy a Dušana Goldmannových, starosty jednoty.

Před všesokolským sletem v Praze proběhly župní slety v okolních regionech a Věrná garda i ženy cvičily v Hodoníně, ve Zlíně, Otrokovcích, Uherském Brodě, na veřejném cvičení v Holešově.

Skladba mužů končila husitským chorálem

*Sokolský slet pod Ještědem v Liberci
20. – 22. 6. 2008*

*Ve skladbě LÉTO cvičily naše ženy
pod vedením ses. Olgy Sehnalové*

Aktivní – cvičící skupina žen a mužů Věrné gardy pod vedením ses. Jarky Kozákové se scházela 1x za dva týdny, podle potřeby i častěji. Všechna setkání byla zahajována rozvíčkou a opakováním skladeb. Nácvik skladeb prováděla ses. Dana Klárová. V roce 2009 jsme pilně nacvičovali skladbu „Zacvičme si“, určenou pro Sokolské Brno dne 5. a 6. června 2010. Skladbu nacvičila ses. Dana Klárová a Danuše Večerková, organizačně zajistila Jarka Kozáková. Skladbu jsme předvedli i v Trenčíně na III. sokolské tělovýchovné slavnosti dne 25.-26.6. 2010. Je škoda, že v rámci šetření nemohl přijet autobus diváků ze župy, (tak jako na 1. sokolské setkání Slovenska), podpořit tuto akci, která vlastně nahrazuje všesokolský slet na Slovensku.

Později také v Litenčicích při 100. výročí jednoty, Třebeticích a v Liberci. Zde 20. - 22. června 2008 proběhl Sokolský slet po Ještědem za účasti sokolů z celé republiky při příležitosti 90 let republiky. Vládla zde strhující sokolská atmosféra, skladby řídila z tribuny sestra Jarina Žitná po celé dva dny, její závěrečná skladba s kužely měla velký úspěch a závěr se slovním doprovodem vhněl slzy do očí. Asi to bylo poslední vystoupení dlouholeté náčelnice ČOS Jariny Žitné.

Členové Věrné gardy se zúčastnili i Sportovní olympiády seniorů v Kroměříži dne 1. července 2010 za účasti partnerských měst i z ciziny, ze Sokola Vídeň přijel br. Pavel Viček, v soutěži stolního tenisu se umístil na 4. místě. Sokolské družstvo obsadilo všechny soutěžní disciplíny – lehkou atletiku, plavání, košíkovou, šipky, stolní tenis, bowling, petanque. Naše vedoucí stolního tenisu Jaroslava Nováková ve své disciplíně zvítězila.

Všichni členové VG jsou trvale zapojováni do organizace těchto akcí – Běhu T. Foxe (od roku 2008 nahrazen Během naděje), Mikulášské besídky, vánočního posezení u stromečku, Dětských šibřinek, pomoc při organizaci sportovních akcí volejbalu a boxu, při divadelních představení Vídeňské omladiny, v roce 2010 při 1. ročníku Sokolení na Velkém náměstí za vedení nové náčelnice ses. Ivy Zavadilové apod. Při vzpomínkových akcích u sochy TGM nastupuje i krojovaná, čestná stráž. V roce 2008 nastoupila čestná stráž v krojích v sestavě ses. Jarka Kozáková, Zdeňka Seidlová, bratři Alois Beránek a František Kozák v Otrokovicích-Kvítkovicích při odhalování pamětní desky gen. maj. Šiškoví. Členové VG také rádi chodí do přírody a jsou členy i Klubu turistů. Turistické pochody z Tesáku na Jehelník k pamětní desce br. L. Jaroše, výstup z Kostelan na rozhlednu Brdo, zájezd do Koryčan na hrad Cimburk, do Roštína, na Kamínka, na hrad Lukov, na loděnici Hradisko a do Divok se často opakují. V roce 2007 a 2008 se členové zúčastnili také zájezdu do Terezína, kde proběhly vzpomínkové slavnosti. Na ty, kteří obětovali své životy za sokolské myšlenky a za vlast nezapomínáme.

Také je třeba vyzvednout obětavou pomoc dalších členů Věrné gardy. Sestra Olga Vaverková je kronikářkou jednoty, pravidelně sleduje všechny akce, účastní se propagace sportovních, společenských a dětských akcí, udržuje sokolské vývěsky v ulicích města, aktualizuje je, a je tiskovou referentkou jednoty. Velkou pomocí je i účast členky výboru sestry Marie Úlehlové na všech těchto akcích. Obětuje svůj čas, aby vždy pomohla. Sestra Zdena Seidlová po složení funkce vedoucí sportu, katalogizace knihovny se věnuje nyní archivaci všech historických materiálů, aby utřídila sokolský archiv. Důležité materiály seřadila do 25 boxů, je třeba v této práci pokračovat a vše katalogizovat, nejlépe na počítači. Podílela se na vydání 4 Almanachů jednoty a župy, nyní připravila

Sportovní olympiáda seniorů města Kroměříže 1. 7. 2010

k 145. výročí založení jednoty Almanach další. V župě i jednotě se zúčastnila zpracování připomínek k 9. sjezdu ČOS, spolupracuje s Dr. Kozlíkem. Výraznou a neocenitelnou pomoc poskytuje jednotě člen VG bratr Alois Beránek. V Sokolském domě pomáhá a opravuje vše, co je třeba udělat. Navíc přijal funkci osvětlovače a zvukového technika jeviště. Jako odborník-elektrikář má vše pod kontrolou. Po navrácení malého sokolského hřiště bylo hodně práce na této zanedbané ploše. Pomohli i ostatní členové VG brigádníky, ale je třeba se údržbě pravidelně věnovat. Proto starosta jednoty br. Oldřich Mohyla jmenoval správcem hřiště br. Beránka, který mimo jiné seče trávu půjčenou sekačkou od starosty Sokola a prohlásil „Starosto, ta sekačka se mi líbí, dobře seče, ale už není Tvoje, je sokolská“. Práce na hřišti je stále dost, aby mohlo být využíváno pro sportování a pro děti. Br. Beránek je nejen dobrým sokolem, kamarádem, ale je všude tam, kde je třeba zasáhnout. A protože v Sokole je jedinou odměnou dobrý pocit, že jsme přispěli k obnově Sokola, že stále můžeme být hrdi na jeho cíle a poslání, proto nesmíme zapomínat poděkovat všem členům, kteří se na tom podílejí. Děkuje bratři a sestry.

Kronikářka Olga Vaverková a vedoucí Věrné gardy cvičící ses. Jarmila Kozáková

Sestra Marie Úlehlová, tajemnice župy, je vždy u každé akce jednoty

Již v příštím roce 2011 budou probíhat nácvikové na XV. všesokolský slet v Praze v roce 2012. Věříme, že se naše členstvo opět zapojí do nácviku a že se nám podaří získat i mládež školního věku. Slety jsou vyvrcholením sokolské činnosti jednou za 6 roků a cvičení v Praze je svátkem všech Sokolů, kterému předchází dlouhé hodiny nácviku, veřejných cvičení v jednotách, hostování v okolních župách a týdenních zkouškách na Strahově před vlastním vystoupením. Ale to vše bratři a sestry podstupují rádi a jsou hrdi, že opět SOKOL žije.

Jarmila Kozáková

Významné osobnosti v naší jednotě SOKOLA

Zdeňka Seidlová

S ideou sokolskou žili a pracovali občané různých profesí po řadu generací. V době historické převládaly názory vlastenecké se snahou vytvořit český, tělovýchovný spolek a podpořit demokratické ideje a svobodu českého národa. V dalších převratných letech, kdy se hodnotová měřítka měnila dle nástupu politických odpůrců, šlo vždy o zachování či obnovu Sokola, a na tom se podíleli aktivní členové Sokola.

I naše jednoty má své přední osobnosti, které pro Sokol udělali nejvíce. Ve svých historických počátcích, v době silné germanizace, to byl měšťan **Josef Mnohoslav Šperlín**, který v roce 1865 se stal prvním starostou jednoty. Byl vlastenec, slavista, také náčelník Sokola. V roce 1878 se stal členem jednoty kníže **JUDr. Rudolf Thurn Taxis**, český vlastenec, který aktivně jednotu podporoval. Čestnými členy jednoty byli jmenováni v roce 1895 spisovatel **Svatopluk Čech**, v roce 1908 **Alois Jirásek**, naše jednoty v roce 1915 zakoupila i jeho vybrané spisy. Řada z nich je v naší knihovně zachována ještě dnes.

Významnou osobností byl 1. starosta župy Hanácké **MUDr. Jan Štros**, v roce 1906 se stal starostou jednoty. Jeho zásluhou se župa vyčlenila z řad žup moravských a vytvořila v roce 1898 Sokolskou župu Hanáckou Karla st. ze Žerotína. V době, kdy se formuje český národ působí v naší jednotě dva neúnavní členové Sokola soudní rada **František Kožík** (otec spisovatele) a **Miloš Živný**. V náčelnické funkci byli u všeho, jako cvičitelé, gymnasté, organizátoři kultury, sportu, cvičení, budování malého hřiště za Sokolovnou v Oskoli, v zimě kluziště, později sokolského kina v dnešním Sokolském domě. Jejich aktivita se téměř nedá popsat. Náčelník br. Miloš Živný je také autorem brožované knihy o 89 stranách „Květy sokolských vzpomínek z pohnutých dob“. Napsal ji v roce 1929 s ilustracemi akad. malíře Fr. Vrobela a vzpomíná na období 1. světové války, kdy sokoli byli odvedeni na vojnu, stále sledováni jako nebezpečný, český živel, jak si navzájem pomáhali v kasárnách, zatímco ženy vedly jednoty a uspořádaly dokonce válečný župní slet v roce 1917 ve Zlíně a 1918 ve Zdounkách. Do Kroměříže přijel v té době italský generál L. Piccione a jako obdivovatel Sokolstva a České země prohlásil „Cením si vysoko Sokolstva, které vychovalo národ zdravý a silný, ale které také po celou dobu trvání pracovalo na zničení Rakouska a pro svobodu Vašeho národa“.

Mezi významné osobnosti naší jednoty patří starosta **Gustav Lorenz** z let 1915-1920, dále akademický malíř **František Vrobel** a výtvarník **Vladimír Minář**, jehož plakáty pro Kroměřížskou jednotu jsou uschovány v našem archivu. V současné době grafické návrhy pro Almanach, Historický šerm v Kroměříži aj. realizoval výtvarník prof. **Jiří Novák**.

Za 1. republiky již působí ve výboru mladé sokolky sestry **Josefa Pospíšilová** a **Marie Kabrnová**, pozdější osobnosti veškerého dění v Sokole, staly se opravdu legendami. Sestra J. Pospíšilová se narodila v roce 1902, za Sokol KM získala v roce 1926-32 titul přebornice ČOS v odbíjené žen, byla vedoucí dorostenek, župní náčelnicí, vedla sokolské tábory. Po roce 1938 působí v odboji na Valašsku, v materiálech br. Přidala nalézáme i její činnost v hnutí Jindra, organizuje v jednotě pomoc uprchlíkům a působí i v odbojové činnosti na Kroměřížsku. V roce 1942 je zatčena gestapem a odsouzena k smrti. Díky odkladu tohoto verdiktu přežila a v roce 1945 se vrací z koncentračního tábora pěšky do vlasti. Po osvobození patří mezi první nadšené sokolky, ale v roce 1948 je „Akčním výborem“ přerazena z práce na poštu, a také v roce 1949 vyloučena ze Sokola. Zemřela 30.1.1994. Turistický chodník „Pepčí Pospíšilové“, jak ji důvěrně oslovují blízcí, nám ji každý rok připomíná.

Sestra Marie Kabrnová se narodila 6. listopadu 1906 v Praze, na Filozofické fakultě UK vystudovala dějepis a zeměpis, později i jazyk český. V Kroměříži působila od r. 1937 jako profesorka na gymnáziu. Do Sokola se zařadila jako mladá žena již ve 20. letech. Byla náčelnicí jednoty od roku 1938, cvičitelkou a organizátorkou sokolských akcí. Po roce 1948 vystoupila ze Sokola s prohlášením „To již není Sokol“. Byla přerazena také na Základní školu. Cvičila na 6 letech a po sametové revoluci byla nejstarší cvičenkou v roce 1994 na XII. všesokolském sletu v Praze, na velkém Strahovském stadionu. Její životní láskou bylo cestování, navštívila 75 zemí světa, jako důchodkyně žila velmi skromně, aby si mohla dovolit další cesty. Bohužel, ta poslední do Egypta po Nilu, po její oslavě

90. narozenin mezi sokolskými přáteli, byla pro ni tragická. Sestra Marie žila sama, její nejbližší byl synovec Eduard z Plzně, proto se Sokol stal pro ni druhým domovem. Po roce 1990 vedla necvičící Věrnou gardu a pečlivě se vždy na besedy připravovala. Studovala historii Sokola, vedla rozhovory, své vzpomínky předkládala živě a poutavě. Její práce si všichni vážili. Zemřela 14. listopadu 1996, 3.1.1997 ji sokolská delegace z naší jednoty doprovodila na pohřbu v Plzni. Sestra Marie také zůstala navždy v našich srdcích a vzpomínkách.

Velmi činnou sokolkou byla také vzdělavatelka sestra **Olga Novotná**, která v roce 1945-46 zastávala i funkci výkonné místostarostky. Byla organizátorkou kulturního a společenského života v Sokole, také se zúčastnila v roce 1947 všesokolského sletu v Chicagu v USA. Vyjednávala v roce 1947 v Londýně s majitelem pozemku na Kotojedské ulici pro stavbu nové Sokolovny a atletického hřiště. Podařilo se to, bohužel po roce 1951 Sokoli opět o majetek přišli. V roce 1990 se ve sklepě domu v Oskole kde bydlela, našla sokolská kronika odbíjené a sportů.

Po roce 1990, kdy byl Sokol obnoven již po druhé, byla výraznou postavou ve vzdělávací komisi ses. **Mgr. Libuše Ševčíková**. Jako učitelka češtiny a hudební výchovy rozvíjela své zájmy i v sokolské činnosti. Určitě zde hrála roli i rodinná tradice, pocházela ze sokolské a divadelní rodiny z Vizovic. Vedla „Divadelní studio mladých“ a s mladým kolektivem připravili několik pohádek pro děti. Velmi se těšila na návštěvu autora Meluziny Fr. Kožíka, který přislíbil účast na premiéře. Velkou pozornost věnovala hudebně-recitačním pásmům k různým výročím a společenským příležitostem a sama ráda recitovala. V Divadelním studiu se zrodil talent Jakuba Uličníka, dnes herce Měst. divadel v Brně. Ctíla tradice a byla obětavou organizátorkou kulturních akcí nejen v Sokole, ale i ve městě, s vedoucí vzdělavatelkou ses. Boženou Ratůznou.

Sestra Libuše Ševčíková
organizovala kulturní akce v Sokole.

Do výboru jednoty přicházejí noví členové, starší generace jen přihlíží jako platící členové a má radost z činnosti jednoty, ti o trochu mladší jsou aktivní ve cvičení, zastávají funkce ve výboru jednoty a župy, snaží se doplnit cvičitelský sbor a získat mladé členy do vedení Sokola.

O současné době hovoříme tak dvacet let nazpět. Výjimečnou osobností téměř doby historické i současné je pro naši jednotu volejbalová legenda jednoty bratr **PaedDr. Jaroslav Kozlík**, čestný člen jednoty od roku 1997. Byl kapitánem volejbalového družstva mužů, které 10 let získávalo tituly již od roku 1926, pak jako mladý učitel a cvičitel naší jednoty pracoval se sokolskou mládeží. Později uznávaný pedagog, reformátor ve školství a po roce 1990 se opět setkáváme v Kroměříži na půdě Sokola, aby ve svých 101 letech zahájil 2. ročník volejbalového turnaje „O pohár bratra Jaroslava Kozlíka“. Jeho nadšení pro obnovu Sokola vyvěrá ze všech jeho slov k nám, věrnosti pravdě, poctivosti, šlechetnosti, pracovitosti, prolíná všemi články na stránkách časopisu Sokol. Předkládáme Vám bohatý, ale zkrácený, životopis bratra Kozlíka a naše slova jsou velmi slabá, jeho závěrečné, životní krédo vyjadřuje vše a nutí nás k zamyšlení. Děkujeme br. Kozlíkovi za spolupráci, za společná setkání, za povzbuzení v práci, přejeme zdraví a omlazenému Sokolu, aby pokračoval v těchto myšlenkách, které považujeme i my za perspektivní hodnotu a jistotu pro budoucnost Sokola.

20. 4. 2009 – Sokoli sázejí „Lípu svobody“ na Miličově náměstí

Nástup praporů při zahájení tělovýchovné akademie župy Hanácké dne 22. října 2009

Solný důl RELAX

Sněhová královna sokolského divadelního souboru

Čestná stráž u sochy T.G.M., proslov má starosta jednoty br. O. Mohyla

Kráska a zvíře, režie Lukáš Paleček – romantická scéna

Mažoretky Sokola Kroměříž – vystoupení pro rodiče

Členové Sokola na VH jednoty dne 29. 3. 2010

OHLÉDNUTÍ sportovce, učitele a školského reformátora

*Čestný člen Sokola Kroměříž
bratr Jaroslav Kozlík*

V těchto dnech se dožívám 103 let svého života, během kterých jsem prožil sedmero revolučních změn v naší společnosti, dvě světové války, dvojí okupaci a spolupracoval na dvou školských reformách. Následné vyprávění pokládám za stručnou rekapitulaci těchto let.

Narodil jsem se 22. května 1907 na Moravě v Bystřici pod Hostýnem v rodině obchodníka jako druhorozený mezi sedmi sourozenci. V rodišti jsem absolvoval obecnou a měšťanskou školu a poté Učitelství ústav v Kroměříži, která se stala mým druhým domovem. V tříletém období před prezenční vojenskou službou jsem zde učil na obecné a měšťanské škole. Po odvodu a absolvování školy pro záložní důstojníky v Košicích jsem se do Kroměříže vrátil a sloužil u 3. pěšího pluku Jana Žižky z Trocnova. Po návratu z vojny v roce 1931 jsem pokračoval v učitelování na místní měšťanské dívčí škole Karolíny Světlé. Od 1. září 1933 jsem pak více jak 12 let působil na pokusné škole měšťanské ve Zlíně. V roce 1937 jsem se oženil s A. Chalupovou, reprezentantkou v LA, mé dvě dcery žijí v cizině a nejstarší v Praze.

Odborová organizace učitelů v Praze, vedená Ladislavem Koubkem, připravovala již za německé okupace perspektivní program pro školy v osvobozené vlasti. Na jeho přípravě jsem se podílel v oblasti tělesné výchovy. V roce 1945 jsem byl povolán do Prahy, abych v nově ustaveném Výzkumném ústavu pedagogickém (VÚP) připravil podmínky k realizaci programu na úseku tělesné výchovy. V ústavu jsem pracoval 27 let, až do důchodu.

Na můj vývoj a společenské uplatnění mělo vliv několik faktorů. Bylo to především strádání, bída a hlad za první světové války, kdy péče a starost o tři mladší sestry (otec na vojně, matka často nemocná) mě vedly k samostatnosti a odpovědnosti. Pozdější všestranná gymnastická a sportovní činnost v Sokole mě podněcovala ke stále větší náročnosti na sebe, k cílevědomé a racionální týmové práci. Na mé pedagogické a společenské působení měly vliv i zvláštnosti, prožité v průběhu vojenské služby. Nejvýrazněji mě však formovalo a ovlivnilo učitelování ve Zlíně, příležitost aktivně poznat výrobní a hospodářský systém firmy Baťa a specifikum tehdejšího zlínského prostředí.

V mnohostranných sportovních aktivitách jsem dosáhl největších úspěchů a popularity ve volejbalu. Za dobu 13 let mého působení také v roli kapitána mistrovského Sokola Kroměříž získalo toto družstvo 10 titulů Mistra Moravy, 3 tituly Mistra Československa, 9 titulů Přeborníka Československé obce sokolské a 3 tituly přeborníka Svazu slovanského sokolstva. K těmto tehdy nejvyšším dosažitelným metám nás vedlo příznivé společenské prostředí. Náš zájem o sport a volejbal vycházel z vývojové potřeby pohybu, potřeby družit se, kamarádit a v kolektivu uplatnit. Působili jsme na sebe navzájem zcela spontánně, nebyly problémy se životot správou, nedocházelo mezi námi ke konfliktům. Tato příznivá atmosféra vyplývala z morálního stavu tehdejší společnosti a z humanitních osobností, které nás obklopovaly, staraly se o nás a vedly nás k lidskosti. Přírozenou cestou jsme se stávali nositeli idejí a tradic sokolské kultury. Takto pojatý sport nás posiloval, zušlechťoval a sjednocoval, nic nám neodpíral, nebyl nám řeholí, ale zdrojem zdraví, zábavy a radosti. Stal se plodnou složkou naší přípravy pro život a společenské uplatnění, probíhal v souladu s povinnostmi k rodině, pracovišti a společnosti.

Snaha po zdokonalování, po tvůrčím uplatňování mne přivedla na Pokusnou školu ve Zlíně, do atmosféry a kolektivu nadšených pedagogů. Z pověření okresní školské reformní komise jsem vypracoval a postupně realizoval moderní koncepci tělesné výchovy. Po několikaletém ověřování byla aplikována ve všech školách zlínského okresu a po roce 1948 měla rozhodující vliv na směr a vývoj školní i veřejné tělesné výchovy v celém státě.

Práce ve VÚP mne velmi zaujala, protože přinášela zajímavé problémy a podněty, kterým jsem se mohl soustředěně věnovat, rozpracovávat je a zkoumat. Ze zlínského modelu tělesné výchovy se nám podařilo zavést do školské praxe v celostátním rozsahu tyto novoty:

- instituci školního lékaře
- záznamy o zdravotním stavu dítěte
- tělesnou výchovu pro oslabené žáky (ZTV)
- tělesnou výchovu do učňovského školství
- systém bezpečnosti a branné výchovy
- výchovné výcvikové lyžařské zájezdy
- výcvik v plavání a bruslení
- táboření a školy v přírodě
- další odborné vzdělávání učitelů

Jako metodik a školitel i jako vedoucí redaktor časopisu „Tělesná výchova mládeže“ jsem se intenzivně stýkal s učitelstvem a rozvíjel spolupráci se zahraničními experty.

Přechod ze Zlína do VÚP v Praze, do institutu tak propastně rozdílného, tak bytostně poplatného totalitnímu režimu, nebyl snadný. Stále bezohlednějším způsobem prosazovaná normativní školská politika byla v přímém rozporu se zájmy a možnostmi školy. Bylo zamlžováno a potlačováno všechno dobré a plodné, co bylo dosaženo reformou třicátých let, co bylo připravováno pro obnovu poválečného školství.

Po nuceném odchodu do důchodu jsem se velmi obtížně vysvobozoval ze stavů deprese.

V devadesátých letech mne zaujala druhá školská reforma a po dvacetiletém odmlčení jsem se vrátil do pedagogického života. Byl jsem přizván do hnutí alternativních škol a zapojen do promýšlení a koncepce modelu škol 21. století, založených na přechodu od autokratického způsobu práce učitele ke stylu demokratickému, od výuky pasivní k výuce aktivní.

V posledních letech se snažím bojovat proti konzumní kultuře a jejímu zhoubnému vlivu na životní styl a charakter mladé generace. Od roku 2007 soustřeďuji své síly na renesanci a reformu sokolského hnutí v duchu hesla: Posiluj, zušlechťuj a sjednocuj!

Mou velkou životní potřebou a láskou byla a zůstává publikační činnost. Představuje ji přes 30 knižních publikací z teorie a metodiky tělesné výchovy, školských reforem a občanských hnutí. V našich i zahraničních odborných publikacích a časopisech bylo zveřejněno několik set článků, statí a studií.

Dokumenty o mé publikační činnosti jsou uloženy a budou doplněny v Muzeu Komenského v Přerově v oddělení Dějin českého školství.

Moje celoživotní aktivity a tvůrčí práce byly oceněny:

- vyznamenáním nejlepšího absolventa škol záložních důstojníků v ČSR (1930 Ministerstvo obrany)
- medailí Trocnovského hrdiny za účast v boji proti fašismu (1947)
- veřejným uznáním za zásluhy o rozvoj tělesné výchovy (1958, ČSTV)
- titulem Zasloužilý pracovník školství (1981, Ministerstvo školství)
- Komenského plakétou za celoživotní dílo (1997, Ministerstvo školství)
- čestným členstvím Sokola Kroměříž (1997)
- stříbrnou medailí ČOS (2004)
- stříbrnou medailí města Kroměříže (2005)
- titulem Legenda sokolského sportu (2007, ČOS)
- titulem Čestný občan Prahy 4 (2009)

Když se v závěru svého vyprávění rozhlížím po svém životě a po své práci, pociťuji a domnívám se, že jsem žil život svrchovaně činný a věřím, že i společensky plodný. Nelituji, že jsem byl, jaký jsem byl a že jsem po celý svůj život zůstal sám sebou. Důležité je, že v několika zkouškách a na tolika životních křižovatkách zůstaly a byly ověřeny mravní hodnoty, které jsem celý život uznával a ctěl. Toto vědomí mě povznáší, završuje mou životní pouť a upevňuje víru v humánní cestu lidstva. Vrátime se na ni, až budeme mít jasno v mysli, dobro v srdci a sílu v těle. Až budeme kulturněji žít, tvořivěji pracovat s druhými a pro druhé, až budeme skromnější pro sebe a náročnější na sebe, obzvláště v oblasti morální. Až budeme schopni a odhodláni více společnosti dávat, než od ní přijímat.

Jaroslav Kozlík

Sokolské divadlo

Zavzpomínejme aspoň krátce na naše divadelní ochotníky v letech 2006-2009. Navázali na výborné základy dané ses. **Libuší Ševčíkovou** a **Věrou Hejhalovou**. Už v roce 2005 byla na scéně Sokolského domu uvedena vtipná pohádka „Šíleně prolhaná princezna“ v režii **Dušana Pšenka**. V hlavní roli zde vynikala Klára Pšenková, také ostatní mladí herci hráli dobře a s nadšením. Nadšení pak provázelo i uvedení dalších pohádkových her „Maková panenka“ a „Sněhová královna“ v režii **Dagmar Navrátilové**, ta spolupracovala i na „Princezně“ a několikrát se projevila jako výrazná herečka. V obou inscenacích diváci ocenili scénu a výtvarnou spolupráci **Lukáše Palečka**, navíc zajímavého herce. Zvláště jeho snová scéna ke „Sněhové královně“ je nezapomenutelná. Se sokolským divadlem se Lukáš rozloučil inscenací Hrubínovy hry „Kráska a zvíře“, kde vystupoval v hlavní roli, hru režíroval a byl autorem výpravy. Odešel studovat na brněnskou JAMU. Není možné se nezmínit o **Michaele Akubžanové**, jejíž klavírní improvizace i vlastní hudební doprovod pohádek podtrhly jejich poetismus. Všechny hry se hrály na jevišti Sokolského domu, ale i na různých divadelních přehlídkách, a vždy s nadšením a snahou o nejlepší výsledek.

Dušan Pšenka, režisér pohádky „Šíleně prolhaná princezna“

V roce 2008 diváky potěšila i jiná skupina divadelníků, která pod režijním vedením herce Slováckého divadla **Petra Čagánka** nacvičila hru pro dospělé diváky. Autorem byl Kroměřížan, oblíbený herec Antonín Procházka. Hra „S tvoji dcerou ne“ byla vtipná a výborně zahraná, řada diváků se přiznala, že ji viděla třikrát. Uvedením této hry bohužel sokolské divadlo končí.

Maková panenka – soubor Dagmary Navrátilové

Končí však opravdu? Nenajde se nadšenec, který s partou stejně mladých lidí naváže na to dobré a krásné, co bylo v minulosti vykonáno? Naše technicky vybavené jeviště by nemělo zůstat opuštěné. Každá iniciativa bude vítána.

Olga Vaverková

ZPRÁVA náčelnice jednoty za II. pololetí 2010 (nové volební období)

Nejdůležitější akce odboru všestrannosti v roce 2010:

05. – 06.06.	Sokolské Brno – SokolGym
26. – 27.06.	III. Sokolské tělovýchovné slavnosti v Trenčíně
18. – 19.09.	Sokolská plavba po Vltavě
22.09.	Běh naděje a Sokolení
20.11.	145 let založení Sokola Kroměříž – oslava v Domě kultury
27.11.	seminář „Cvičení pestrá a přitažlivá“ – Sokolský dům Kroměříž
12.12.	předvedení sletových skladeb v Sokole Královské Vinohrady, účast zástupce jednoty
-
1) Muzikantova písnička	rodiče a děti
2) Člověče nezlob se	předškolní děti
3) Ať žijí duchové	R+D, mladší žactvo
4) Návštěvníci	mladší žáci a žákyně
5) Jonatán	mladší žákyně
6) Dávej ber	starší žáci, žákyně
7) Kontrasty	dorost, muži, ženy
8) Česká suita	ženy, seniorky
9) Nebe nad hlavou	dorostenky, ženy
10) Jen pro ten dnešní den	senioři, seniorky
11) Chlapáci III	dorostenci, muži
12) Folklorní	dorost, dospělí

Letos se konal již 4. ročník celorepublikového projektu Sokolení 2010. Sokol Kroměříž se této akci účastnil poprvé. Hlavní ideou je spojení pohybu, zdraví, kultury a přátelství ve stejný čas, na více místech, po celé republice. Jejím prostřednictvím by se veřejnost měla seznámit s programovým obsahem Sokola. Vedoucí akce náčelnice je Iva Zavadilová.

Pro kroměřížský 1. ročník byla připravena 2 stanoviště:

- pro předškolní děti měla 9 disciplín (rybaření, kuželky, trampolínka, překážková dráha, malování) děti si zábavnou formou vyzkoušely svoji šikovnost,
- pro děti 1.-3. tříd, které v rámci víceboje zdolávaly jednotlivé disciplíny (hod medicinbalem, skok do dálky, dráha zručnosti, hod míčem do kostky, slalomová dráha s míčkem apod.). Po splnění úkolů byli malí sportovci odměněni sponzorský věnovanými časopisy ABC, píšťalkami, pastelkami, lízátky a diplomy. Sportovní klání bylo proloženo vystoupením sokolských mažoretek.

1. ročník SOKOLENÍ v Kroměříži

běh naděje

Akce probíhala ve stejný den jako Běh naděje a toto časové spojení přineslo nejen vyšší účast na Běhu, ale hlavně oživení místa, kde účastníci startovali a dobíhali do cíle.

Běh naděje na Velkém náměstí

Akce odboru všestrannosti pro rok 2011:

Příští rok bude ve znamení příprav na XV. všesokolský slet, který se uskuteční v Praze ve dnech 1. - 7. července 2012 a který bude zároveň vyvrcholením oslav 150 let založení Sokola.

V I. pololetí je na 19.3.2011 naplánována přehlídka pódiových skladeb a v měsíci březnu - květnu budou probíhat 1. nácvikové srazy sletových skladeb.

XV. VŠESOKOLSKÝ SLET

Co se týká dalších aktivit, tak v plánu je otevřít nové oddíly v Sokole Kroměříž, pokud se najdou obětaví lidé, kteří budou ochotni věnovat svůj volný čas dětem. Uvítali bychom mít možnost přihlásit některé naše členy do Zálesáckého závodu zdatnosti nebo připravovat mladší či starší žactvo na přebor ČOS ve všestrannosti, což zahrnuje zvládnutí některých disciplín sportovní gymnastiky, šplh, atletiku, plavání a běh.

Na základě výborného ohlasu ze Sokolení v roce 2010 bychom rádi uskutečnili něco jako župní přebor ve víceboji v různých věkových kategoriích.

K výročí Sokola v roce 2012 vyhlásila Česká obec sokolská heslo „150 let v pohybu“, to odpovídá našim záměrům:

1. rozšířit oddíly žactva v novém cvičebním roce
2. připravit cvičení mladších žákyní na sletové vystoupení
3. získat žactvo pro soutěže všestrannosti

Iva Zavadilová

Sportujeme v SOKOLE

Sport se začíná rozvíjet již ve 20. letech minulého století. Nejúspěšnější byli v naší jednotě volejbalisté s kapitánem Jar. Kozlíkem. Sportovní gymnasté se účastnili závodů České obce sokolské, vždyť reprezentanti ČOS patřili ke světové špičce. Br. **Bedřich Šupčík** ze Sokola Kvasice získal v r. 1924 zlatou olympijskou medaili. V naší jednotě se rozvíjí lehká atletika, lyžování, jezdectví, turistika, volejbal.

Jak porozumět struktuře **Sokola**? Základní organizační jednotkou jsou tělocvičné jednoty, ty se sdružují do 42 sokolských žup a řídí je nejvyšší ústřední orgán Česká obec sokolská, dále ČOS. Letos oslavuje 20let trvání od vzniku po obnovení Sokola. **Program** Sokola je otevřený a přístupný všem občanům. „Sport pro všechny“ se uplatňuje v Sokole od svých počátků, oddíly všestrannosti přispívají k všestrannému rozvoji cvičence po stránce tělesné, pohybové i morální. Cvičí se pro zdraví. Zvláštností Sokola je také program kulturní, společenský a vzdělávací. Pohybově nadaní cvičenci jsou v ČOS organizováni ve více než 1.800 sportovních oddílech a 60 družích sportů. Moderní vývoj nelze zastavit, cvičenci se účastní světových soutěží. Ústřední škola ČOS vzdělává cvičitele a trenéry.

I v naší jednotě máme několik sportovních oddílů. Vedoucí sportu je sestra **Dana Klárová**.

Oddíl karate je od svých počátků uzavřený, o jeho činnosti mnoho nevíme, přestože je veden kvalifikovanými trenéry.

Oddíl odbíjené žen a mix se účastní župních přeborů, turnajů celostátních i v regionu Zlín. Jeho výkonnost je průměrná. Pořádá volejbalové turnaje seniorů, vedoucí oddílu seniorů je br. **Jaroslav Vrana**. Ženy vede ses. **Daniela Slámková, Helena Groharová**, mix družstvo **Jan Šimek**. Ses. **Iva Zavadilová**, dříve vedoucí sportu, dnes náčelnice jednoty, organizuje turnaj volejbalu mix „O pohár bratra Jar. Kozlíka“, letos již 4. ročník.

Organizátoři volejbalového turnaje: ses. Daniela Slámková, Dana Klárová, Marie Úlehlová

Družstvo odbíjené s vedoucí Danielou Slámkovou se umístilo v zemském přeboru na 1. místě 14. 5. 2005

TĚLOCVIČNÁ JEDNOTA SOKOL KROMĚŘÍŽ				
NABÍZÍ PRAVIDELNÁ CVIČENÍ od 6. září 2010				
cvičební rok 2010/2011				
v Sokolském domě a ve školních tělocvičnách				
ODDÍL:	KDY:	KDE:	VEDOUCÍ:	
Šachy - skupina B	Po	15,15 - 18,30 SD - K I	Marek Machalík	
Bodytýlting	Po	17,00 - 18,00 SD - VS	Hana Herzanová	
Kond.gymnastika - ženy	Po	18,00 - 19,00 SD - VS	Slávka Březková	
Jóga	Út	8,30 - 10,00 SD - VS	Lidmila Brabcová	
Šachy - skupina A	Út	16,15 - 17,45 SD - K I	Martin Dvořák	
Pohyb. výchova - ženy	Út	17,00 - 18,00 SD - VS	Olga Sehnalová	
Step Aerobie - začít.	Út	17,00 - 18,00 SD - Přísahli, 17	Hana Herzanová	
Box	Út	18,00 - 20,00 SD - VS	P. Dočkal, P. Duda	
VG - pohybem ku zdraví	St	14,00 - 15,00 SD - VS	J.Kozáková, D.Klárová	
Šachy - skupina C	St	17,00 - 18,45 SD - K I	Petr Vořech	
Mažoretiky - začít.	St	15,00 - 16,30 SD - VS	Lenka Pavlíčková	
Mažoretiky - pokročilé	St	17,00 - 18,30 SD - VS	Lenka Pavlíčková	
Kond. cvičení (Pilates ...)	St	18,30 - 19,30 SD - VS	Vlastka Vcelinská	
Karate - zač. mírně pokr.	St	17,00 - 18,30 Gymnázium	M.Halaška, R.Gazda	
Volejbal - ženy A	St	18,00 - 19,30 ZŠ Sokol	Daniela Slámková	
Volejbal - senioři	St	19,00 - 20,00 ZŠ Zacha	Jaroslav Vrana	
Rodiče a děti	Čt	16,00 - 17,00 SD - VS	Ingrid Koutná	
Mladší žactvo	Čt	17,00 - 18,00 SD - VS	Kateřina Pavlíková	
BOX - mládež, dospělí	Pá	18,00 - 20,00 SD - VS	P. Dočkal, P. Duda	
Volejbal - MIX	Čt	18,00 - 19,30 ZŠ Sokol	I.Zavadilová, J.Šimek	
Stolní tenis - mládež	Pá	14,00 - 16,00 SD - VS	Jaroslava Nováková	
Stolní tenis - ženy, muži	Pá	16,00 - 18,00 SD - VS	Marie Votrčelová	
Zdravotní cvičení	Pá	18,00 - 19,00 SD - VS	M.Halaška, R.Gazda	
Karate - vřelá	Pá	16,00 - 18,00 Gymnázium	M.Halaška, R.Gazda	
Věrná garda - nevířící	St	14,30 - 17,00 SD - pos. týden v měsíci	D. Šebestíková	

Oddíl stolního tenisu se účastní župních přeborů ve všech kategoriích, žákovského přeboru jednoty, turnaje Sokol Kroměříž – Sokol Vídeň. Sestra **Jaro-slava Nováková** je vedoucí oddílu mládeže a dospělých. Je aktivní hráčkou oddílu a vítězkou turnaje seniorů ve městě.

Nejúspěšnější je TeamGym Junior I-III. Jsou to žákyně do 16 let s vedoucí **Natalií Navrátilovou**. Oddíl ve své skladbě je zaměřený na prvky sportovní gymnastiky, děvčata od roku 2006 přivážejí z mistrovství ČOS i ČR jen zlaté a stříbrné medaile a poháry.

Mistrovských úspěchů dosahují pravidelně boxeři, pod vedením br. **Pavla Dočkala st.**, který již vychoval mladého borce a nyní trenéra **Pavla Dudu**, který je osobním trenérem dvou extraligových boxerů. Sám Pavel Duda získal 1. místo na Mistrovství ČR kadetů 2x, za muže obsadil 1. a 3. místo. Borec Miroslav Šerban 3x obhájil zlatý titul na Mistrovství ČR, kadet Marek Chmela se také umístil na 1. a 3. místě na MČR i na turnajích. Miroslav Šerban byl dokonce navržen na reprezentaci ČR na Mistrovství světa v Mexiku, bohužel, neměl v pořádku své cestovní doklady, takže neodjel.

BOXEŘI Sokola Kroměříž, trenér Pavel Duda.
Zleva: Miroslav Šerban, Pavel Duda,
Lukáš Kopecký, Marek Chmela

Pro trenink a sport nám schází vlastní tělocvična. Pod střechou Sokolovny by se činnost oddílů rozvíjela úplně jinak. Sál Sokolského domu nelze využít pro hry.

Výrazný nástup měl oddíl mažoretek Limmit T. J. Sokol Kroměříž, který byl založen v dubnu 2008 II. vicemistryní Moravy a Slezska **Lenkou Pavlíčkovou**. Ve svých počátcích měl 7 členek. V červnu 2008 předvedly své první mažoretkové vystoupení pro rodiče a v říjnu se zúčastnily oslav 110. let výročí založení Sokolské župy Hanácké.

1. volejbalové družstvo seniorů, vedoucí Jarek Vrana

2. volejbalové družstvo seniorů st.

V následujícím roce se oddíl rozšířil o 11 členek. Mažoretky vystupovaly na šibřinkách jak v Sokole Kroměříž, tak v Sokole Morkovice. Dále se zúčastnily soutěže Majorrettes show v Hulíně se sólovými vystoupeními. V dubnu roku 2009 byly pozvány na „Jarní přehlídku“ mažoretek do Holešova. V červnu pak předvedly svá nacvičená vystoupení na Dni tance v Kroměříži, dále obohatily program při oslavách 100 let založení Sokola v Litenčicích a předvedly již druhé závěrečné vystoupení pro rodiče.

Mažoretky Kateřina Hejčová spolu se svou vedoucí Lenkou reprezentovaly T. J. Sokol Kroměříž v nepostupové soutěži O cenu TK Andria v Havířově. Vedoucí Lenka, která vytváří choreografie a vybírá hudbu pro všechna vystoupení se zúčastnila se svým sólovým vystoupením, se kterým získala titul I. vicemistr Moravy a Slezska, Mistrovství Evropy v Chorvatsku.

V únoru byly opět pozvány, aby zpestřily program šibřinek, jak v Sokole Kroměříž, tak v Sokole Morkovice. V dalším ročníku Majorrettes show Hulín soutěžila nejen vedoucí Lenka, která obsadila 2. místo, ale také Kateřina Hejčová a nejmladší členka Nikola Podrazilová. Celá skupina se poprvé zúčastnila nepostupové soutěže skupin Všetulská hůlka, kde získala svůj první pohár za 2. místo. Během roku absolvovaly mnoho vystoupení, Jarní přehlídku mažoretek v Holešově, Den tance v Kroměříži, závěrečné vystoupení pro rodiče, vystoupení v Počenicích a vystoupení v Postoupkách.

Vedoucí Lenka, mistryně Moravy a Slezska pro rok 2010, byla v srpnu pozvána do mažoretkové skupiny Šance Hranice, se kterou se zúčastnila Mistrovství Evropy ve Švýcarsku, kde obsadily pěkné 2. místo ve velké konkurenci 13ti zemí.

V září roku 2010 se opět počet členek rozrostl na dvacetčtyři a mažoretky byly rozděleny na začátečníky a pokročilé.

Těší nás úspěch našich žákyní a blahopřejeme vedoucí skupiny Lence k jejím organizačním, tvůrčím i vlastním mistrovským výkonům.

cvičitelka Lenka Pavlíčková

Lenka přebírá pohár
za 2. místo na ME ve Švýcarsku

Sokol usiluje o to, aby se každodenní pohyb a sport stal součástí denního režimu dětí a dospělých, aby byl součástí životního stylu a potřebou každého z nás. Vlastní členská základna ČOS je v současné době 190.000 členů v České

republice. Další desítky tisíc jsou organizovány v sokolských jednotách po celém světě, v Evropě, USA, Kanadě, Austrálii, a jsou také členy Světového svazu Sokolstva. Málokterá společenská organizace sehrála v našich novodobých dějinách tak významnou úlohu jako Sokol. I z těchto důvodů udělil Mezinárodní výbor pro „fair play“ při UNESCO v roce 2004 České obci sokolské *Mezinárodní cenu Pierra Coubertina*, zakladatele novodobých OH v r. 1896, za dlouholetou tradici a mnohostrannou činnost sportovní, kulturní a společenskou, za to, že Sokol nabízí pohybové aktivity všem od předškolních dětí, až po seniory, a vyvíjí se dle moderních požadavků doby.

Zdeňka Seidlová

Vlastenecká OMLADINA a SOKOL Vídeň

Zdeňka Seidlová

patří mezi nejstarší krajanské spolky v Evropě. Spolupráce, společenská a sportovní setkání Sokola v Kroměříži po sametové revoluci v roce 1989 se uskutečňují ve svých počátcích kontakty amat. kroměřížských herců, vrcholí 15 letou spoluprací s naší jednotou Sokola. Čistě historii vzniku Vlastenecké omladiny i Sokola Vídeň je stejně vzrušující, jak se změnila společenská a politická moc v Evropě.

Odedávna se čeští, moravští a slovenští řemeslníci, mladí muži i mladé dívky usazovali v rakouské metropoli, aby zde našli práci a často nový domov. Někteří zapoměli na svůj slovanský původ, ale mnoho z nich vytvářelo střediska, ve kterých se scházeli. A tak vznikla v roce 1867 „Slovanská tělocvičná jednota Sokol Vídeňský“. Byla to nejstarší jednota ve Vídni, která poprvé vztyčila sokolský prapor. Roku 1883 byla otevřena česká škola, první ve Vídni, zásluhou školského spolku „Komenský“. A téhož roku zde vznikl Sokol vídeňský v X. okrese. V r. 1887 po 10 letech odhalili sokolský prapor ve Vídni. Po jejich vzoru vznikaly v dalších okresech Vídně jednoty Sokol Tyrš, Sokol Bořivoj, Sokol Fügner aj.

Již při II. všesokolském sletu v Praze se zúčastnilo 126 členů. Historie Sokola Vídeň je stejně členitá, bohatá jako naše. Naše sportovní styky i dnes pokračují ve stolním tenise v naší Sokolovně, či ve Vídni, hlavně zásluhou našeho starosty, který má rodinné vazby na Vídeň. Setkání přála i náhoda, když jsme na XIV. všesokolském sletu v Praze ve skladbě Věrné gardy cvičili s našimi přáteli z Vídně.

Ještě starším spolkem je vznik Vlastenecké omladiny v roce 1881 v XV. vídeňském okrese. Vlastenecká omladina měla podporovat vlastenectví českých chlapců a dívek, kteří přišli do Vídně, navštěvovali český spolek Komenský z obav o zánik české řeči mezi krajany. Počátky činnosti byly ve společenských schůzkách, četbě české literatury, založení české knihovny. Vzniká také hudební soubor, pěvecké kvarteto, recitační kroužky i divadelní spolky. V roce 1894 si spolek „Vlastenecká omladina“ dal cíl, vybudovat první český Národní dům. Slavnostní otevření provedl hrabě z Harrachu, v roce 1899 sehráli herci slavnostní představení „Noc na Karlštejně“. A tak nastaly i výměny herců Národního divadla v Praze a Vídni s našimi vynikajícími předními herci Jindřichem Mošnou, Hanou Kvapilovou a dalšími. Výměnná představení se odehrávala nejen v metropolích, ale i menších městech v Čechách a na Moravě.

Takže tato divadelní tradice pokračuje i dnes. Vlastenecká omladina sehrála v Sokolském domě 16 představení a 21.11.2009 oslavila na půdě Sokola 15 let spolupráce s naší jednotou a Sokolskou župou Hanáckou představením „Zdravý nemocný“ J.B.Moliéra, v režii ing. Zdeňka Homolky. A jako vždy, byl soubor oceněn kroměřížskými diváky dlouhotrvajícím potleskem. Ing. Zdeněk Homolka je profesionálním autorem scénické výpravy většiny her, režuruje a s oblibou si rád zahraje. Má v Kroměříži hodně osobních přátel, soubor byl oceněn i starostou města Petrem Dvořáčkem. Vedoucí divadelního souboru je pí. Ing. Anna Vaňurová, další režisérky pí Alena Tobrmanová a Petra Kalousková. V Sokolském domě probíhá také „Pohádková Kroměříž“, soutěžní představení dětských divadelních souborů z regionu. Vítěz této soutěže, díky pochopení ředitelství školy Komenského Mgr. Jany Hanzal, sehráje na škole Komenského ve Vídni české představení pro děti. Sokol i město tuto výměnu podporují.

V roce 2010 slaví vídeňský divadelní spolek Vlastenecká omladina 125 let od svého založení a naše jednota 145 let, je o dvacet let starší. K této slavnosti příležitosti sehrají vídeňští divadelníci 20. listopadu 2010 v Domě kultury v Kroměříži muzikál „My Fair Lady“, podle hry Bernarda Shawa.

Starosta Sokola JUDr. Ing. Oldřich Mohyla spolupráci oceňuje a jeho vztahy s herci a ing. Homolkou jsou velmi přátelské. Na závěr připojuji pozdrav i vyznání Ing. Zdeňka Homolky.

Ing. Zdeněk Homolka bilancuje činnost divadelního spolku Vlastenecká omladina od roku 1994 – 2010.

Patnáct let mladosti v divadelní činnosti je vlastně krásný věk puberty a ten náš stovacet let starý divadelní spolek VO si opravdu těch patnáct let hostování v Kroměříži užíval, někdy až pubertálně, ale to hoit patří k divadlu. Divadlo není úřad, divadlo není fabrika, divadlo je dáno samými bohy z Olympu a tak je požehnaný skvost, kde lidé nestárnou, a to, že někteří herci chtějí hrát role starších je jen touha hrát něco jiného, než jen Julii anebo Romea.

V Kroměříži jsme těch šťastných patnáct let hostování začali s hrou „Blázinec v prvním poschodí“, což je právě poschodí divadelního sálu na Starém pivovare. Několik dalších roků jsme měli absenci, ale byly to spíše problémy naše. Druhý začátek hostování potom přišel v roce 1999 s naším nastudováním hry „Šťastný Nový rok“ a od tohoto startu jsme se již nedali nikým vystrnadit a naše hostování pokračuje dodnes. Není to však v zajímavém Pivovare, ale v Sokolském domě, kde jsme získali opravdu báječné prostředí i přátele a kamarády ze Sokola, a také lepší jevištně-technické podmínky, než tenkrát poskytoval divadelní sál Komenského školy ve Vídni (provazistě, osvětlení, ozvučení). Díky Bohu se i u nás na mateřské scéně situace lepší.

Co nás ale při našem hostování v Kroměříži nejvíce překvapilo bylo vřelé přijetí obecnstvem a péče a starostlivost, kterou nám věnovali členové Sokola, pod taktovkou starosty Dr. Oldřicha Mohyla a vzorná spolupráce s jevištním personálem Sokolského domu. Jmenovitě by tato bilance byla o několik řádek delší, a tak i těm nejmenovaným velké díky. Sehráli jsme pro kroměřížské publikum za těch patnáct let šestnáct představení a měli vždy trému, abychom je svou hrou a výkony od příštího hostování neodradili. Myslím, že se to podařilo.

Byli jsme za to opravdu od organizátorů téměř hýčkáni a místo nočního návratu do Vídně jsme se mohli v neděli kochat krásou a dějinami tohoto moravského města. A další řádky píší ne proto, že jsem je zapomněl, ale proto, že jsou velice podstatné. Škoda, že hostování ochotnického divadla není nikdy kryto příjmy ze vstupného. A tak musíme velice poděkovat všem, kteří svou finanční podporou toto naše hostování dotovali. Škoda, že kdysi český král na Moravském poli blízko Vídně byl poražen, naše příhraniční spolupráce by se tenkrát nekonala.

Komu tedy vzdát dík ? Vedení města Kroměříže, ať již v minulém období vedeném starostou Ing. Petrem Dvořáčkem, či nyní Mgr. Milošem Malým. Co nás ovšem nejvíce těší, že i oni a jiní členové zastupitelstva města nezůstávali v anonymitě, ale přišli se i na nás často podívat. Díky. Udělali jste opravdu mnoho pro mezinárodní spolupráci mezi Kroměříží a Vídní, když to už tenkrát na Moravském poli tak špatně dopadlo.

Zdeněk Homolka

„Jak je důležité mít Filipa“
Vlastenecká omladina z Vídně 2. 12. 2006 na scéně Sokolského domu

V roce 2010 slaví vídeňský divadelní spolek

Vlastenecká omladina 125 let od svého založení.

Tělocvičná jednota Sokol Kroměříž je dokonce

o dvacet let starší a slaví proto jubileum

145 let!

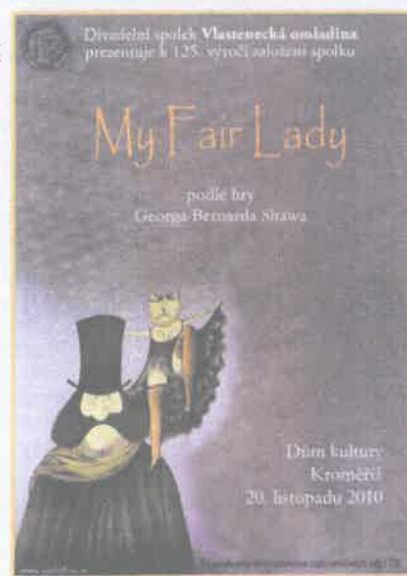
Muzikálkem MY FAIR LADY chutěji

višeňšti divadelníci poděkovat za leutou spolupráci

a počesť Vás, naše kroměřížské publikum.

Přijeme Vám, ať si Vás příběh Elizy Doudřilové

podmaní stejně jako všude na světě!

Naše cesta k americkým sokolům do Texasu

Všesokolské slety jsou svátkem všech sokolů. I my jsme se rozhodly se ses. Danou Klárovou, že pojedeme na slet do USA. V roce 1947 se poprvé zúčastnila také vzdělatelka naší jednoty sestra Olga Novotná. Do Fort Worth v Texasu jsme cestovali s pí. Marií Slámovou z Brna v červnu 2009. Byla to nejlepší volba. Celkem nás bylo 30 sokolů v této skupině, z Prahy, Brna, Kroměříže, Znojma, Ostravy a dva ze Švýcarska. Pro mne to byl nezapomenutelný zážitek. Letěla jsem po prvé letadlem, 1 hod. do Amsterdamu a 11 hod. do Houstonu. Po přistání v Houstonu jsme si vystáli frontu na odebrání otisků prstů, fotografování, celní odbavení. Po odbavení jsme čekali na letišti dlouho na autobus, řidič měl instrukce, že přijdou mladé gymnastky, byl překvapen, naše skupina se blížila věku důchodců. Pan řidič Billi Davis byl starší, milý, ochotný pán a po dvou dnech nás vítal již českým pozdravem AHOJ. Jezdil s námi téměř po celou dobu v Texasu.

Program byl velmi pestrý, ale přesto bylo naplánováno i koupání v Mexickém zálivu, ve vodě teplé jako káva. Náš první zážitek bylo NASA – centrum v Houstonu, do řídicího centra jsme se mohli podívat jen proto, že byl odložen start nějaké rakety. Dále to byla zastávka v San Jacinta, kde se zrodila historie Texasu a kde stojí vysoký monument. V neděli jsme se setkali s krajany v kostele, kde sloužil mši Father Paul Chovanec. Místní sbor zpíval i česky. Po mši jsme dostali občerstvení a pak jeli do kulturního centra, kde byl připraven oběd. Krásná budova, milí lidé, zde jsme si společně česky popovídali i zazpívali.

Poblíž Houstonu je ostrov Galvestone, místo, které bylo vstupní branou emigrantů do Texasu. Ostrov byl hodně zničen vloni, kdy tam řádil hurikán Eyke. K večeru jsme dojeli do města Corpus Christi, ještě před tím jsme se zastavili v městečku La Grande, kde se nachází Texas Czech Heritage and Cultural Center, neboli Centrum českého kulturního dědictví v Texasu. Je to moc krásné muzeum, dřevěná zvonička z Beskyd, divadlo, taneční sál. Když projíždíme krajinou, tak mjíme města s názvy Frenštát, Hostýn, Morava a zastavujeme v obci Praha.

Navštívili jsme také pivovar, který založili Češi a Němci, pak už nás očekávají přátelé moravského původu u majitele pivovaru. Na zahradě rodinného domu náš čeká bohaté pohoštění, písničky a družná zábava. V USS Lexington vidíme obrovskou letadlovou loď, osvěženi ve vlnách moře, jedeme dále. Texas je jak země ropných polí, tak obrovských rančů a farem. Na jihu jsme navštívili soukromý ranč o neuvěřitelné rozloze. Majitel postavil v místě školu, nemocnici a vlastní továrnu na kožené zboží. Také jsme se zastavili na ranči Southwork, známý z naší televize. V San Antoniu nás čekala projížďka lodí, v kině IMAX jsme shlédli film o historické bitvě o Alamo. Další návštěva u přátel naší průvodkyně pí. Marie, kde nás očekával soubor a malá muzika, takže jsme si zazpívali moravské písně. Na soukromé zahradě nás bylo více než šedesát. Naše pí. Marie zde má hodně přátel, zvláště Čechoameričanů, kteří nás všude srdečně vítali a hostili jako starí přátelé. Zajímali se o vše, co se děje u nás, a povídali si s námi česky. Většina rodáků jsou již třetí generací, ale přesto se zajímali o místa, kde se jejich pradědové a rodiče narodili.

Hlavní město státu Texas je Austin. Je zde nádherný kapitol, zajímavé jsou fotografie senátorů a jejich potomků, protože zákony navrhuji pro své děti. Při návštěvě honorárního konzula se nám dostalo vřelého přivítání, kterého se zúčastnila i novinářka a udělala reportáž do místních médií.

Jízda pokračuje do Forth Worth, místa konání sletu od 23.6. do 27.6. Odtud jsme jeli ještě vlakem do Dalasu, zde si prohlédli město, muzeum J.F.Kennedyho a místo, kde byl zastřelen. Dále pokračujeme vlakem do místní sokolovny, kde nás srdečně vítají a hostí. Večer ve Forth Worth stál za to. Místo „Stockyards“ je rozlehlé, ze širokého okolí zde byla v historii přihnána stáda krav, zde se prodávalo, handlovalo apod. A z těch chlívů jsou vybudovány velké sály, obchůdky a hospůdky.

Poslední den pobytu přišlo hlavní sletové vystoupení. Zazněla česká a slovenská hymna, slet zahájil prezident amerického Sokola br. Larry Laznovsky. Cvičili jsme v nové skladbě „Spějme dál“ od Jariny Žitné. Ve druhé skladbě Let Loose (volně, nenuceně) jsme cvičili společně s americkými sokoly. Diváci nás odměňovali srdečným potleskem. Pro nás to byl nezapomenutelný zážitek. A opět cesta domů. Zůstanou nám pěkné vzpomínky na společné přátele, sletové vystoupení a nová přátelství s krajany, kteří nezapomněli na svou původní vlast.

Danuše Večerková

PTÁME SE:

„Proč jsi vstoupila do SOKOLA?“

Iva ZAVADILOVÁ, náčelnice jednoty a župy Hanácké

Moje první setkání se Sokolem bylo v roce 1992, kdy jsem se svými dětmi začala chodit do cvičení „Rodičů a dětí“, které vedla cvičitelka ses. Jindra Butulová. Postupem času jsem začala chodit do smíšeného volejbalu, kterému Sokol v rámci svých možností vycházel a stále vychází vstříc. Jako zástupce oddílu, krátce i vedoucí sportu v jednotě i župě jsem se účastnila valných hromad a poznávala ostatní členy Sokola, cvičitele, funkcionáře. Zjistila jsem, že jsou to lidé plni optimismu, elánu, aktivit. Nikdy pro ně není nic na obtíž, ochotni vždy udělat cokoliv a kdykoliv. Předávají Vám chuť udělat něco pro druhé a nic na oplátku nepožadují.

Existují názory, že Sokol je přežitý, ale není to pravda. Stále více mladých lidí se zapojuje, nejen do cvičení, stávají se cvičiteli, obsazují vedoucí funkce. Sokol prosazuje trvale myšlenku, pro kterou byl založen, a to – dostat cvičení do širokého povědomí lidí, ať již malých či velkých, umožnit každému udělat něco pro sebe.

Zdeňka SEIDLOVÁ, členka výboru

Já jsem se rozhodla do Sokola vstoupit po roce 1990 za zvláštních okolností. U znovu obnovené sochy T.G.Masaryka drželi stráž sokoli ve slavnostních krojích, starosta jednoty měl proslov a kolem běhal fotograf, asi amatérský, známý z minulých 50 let ze všech manifestací, pochodů, lampionových průvodů, „oslav vítězství socialismu“, a vykřikoval k přihlížejícím divákům „To se jim nepodaří obnovit, Sokol už nevzkřísí“. A tenkrát jsem se rozhodla, šla za ním a řekla jsem mu „Pane, právě jsem se rozhodla, že vstoupím do Sokola a pomohu ho obnovit. Vaše slova mi k tomu pomohla“. A tak se vzpomínky na žákovská léta před rokem 1948 oživily. Byl to dluh naší generace. A nelituji toho.

Jarka KREJČÍŘÍKOVÁ, jednatelka jednoty a župy

Odjakživa mám blízko ke dvěma okruhům zájmů. Ke sportu a k akcím, na nichž se setkávají lidé. Od střední školy hraji volejbal a skvěle si u něj odpočinu. Ráda se také podílím na organizaci různých akcí, které jsou užitečné pro mé okolí. Členkou Sokola jsem od r. 2000, postupně jsem se seznamovala s činností celé ČOS. Zanedlouho po svém vstupu do Sokola jsem se stala vzdělavatelkou a začala se aktivně podílet na organizování činnosti Sokola a jeho jednotlivých akcí. Dokonce jsem si zacvičila skladbu pro ženy „Můj domov“ na „Sletu pod Ještědem“ v Liberci v roce 2002 a poctivě uznávám, že to byla zajímavá zkušenost. Všichni cvičenci všech věkových kategorií mají už navždy můj obdiv.

V současné době se na vedení T.J.Sokola Kroměříž podílím jako jednatelka a současně jsem vyslankyní za župu Hanáckou ve výboru předsednictva ČOS pro volební období 2010-13. Baví mne široký záběr činností, které Sokol nabízí. Pohybují se v oblasti sportu, kultury, řeším ekonomické i organizační otázky každodenního provozu. Podílím se na práci s dětmi i dospělými všech věkových kategorií, kteří právě díky Sokolu mohou aktivně trávit volný čas a zažívat nové věci. A to je to, co mne velmi těší a uspokojuje a co mohu díky Sokolu dělat. Tělocvičná jednota Sokol Kroměříž slaví v letošním roce své 145. výročí vzniku a na jeho činnosti se podílely celé generace osob – bratří a sester – sokolů. Víím, že můj přínos je jen malou kapkou v celé řece aktivit, ale jsem moc ráda, že se mohu svým dílem na celé činnosti podílet.

A členky Věrné gardy vzpomínají – ses. **Marie KUBÍČKOVÁ**

Do Sokola jsem chodila od čtyř roků, zavedl tam mne a bratra pan učitel Zahradníček. Do cvičení začek jsem chodila 2x týdně, našla jsem zde nové kamarádky a získala nové dovednosti na náradích. Do našeho cvičení chodil profesor br. Beňa (starší) a vyprávěl nám o založení Sokola. Naposledy to bylo na začátku války, Sokol byl zakázán, rozloučil se s námi s tím, že se po válce zase sejdem. Na to co nám vyprávěl jsem nikdy nezapomněla. Ale náš cvičitel br. Zahradníček se už po válce nevrátil.

Ses. **DAGMAR ŠEBESTÍKOVÁ**,
vedoucí VG necvičící

Vedoucí Věrné gardy sestra Dagmar Šebestíková

Vzpomínám na žákovská léta, na nejoblíbenější náradí – kolovadla. Také na veřejná cvičení, na které se jezdilo v žebříkách a za korunku od rodičů se po cvičení koupila sodovka. Každé cvičení v tělocvičně končilo pochodem a zpěvem sokolské či národní písně. Byly to veselé a radostné chvíle s kamarádkami. Nezapomenutelné byly i sokolské tábory na Bezedníku, v Bardějově a na Gruni u Chasáků. Dnes se zájem o tyto tábory v přírodě zase vrací. Vzpomínky po dobu 50 let na Sokol byly silné, proto jsem se znovu vrátila, abych pomohla obnovit Sokol.

SOKOL v pověsti o zbojnicích

Zbojníci z Budačiny, osamělých skalisek pod Bunčem, Ondráš a Juráš, působili nejen v chřibských lesích, od Kvasic až ke Koryčanům, ale jejich stopy nacházíme v Beskydech, na Valašsku, směrem k Trenčínu, k Wroclawi, až do chorvatské Rijeky. Ale žádná z těch skal není opředená tolika starodávnými pověstmi jako Budačina. Znájí ji dobře kroměřížští turisté a začínající horolezci. Na Lysé hoře, kterou měl 20 let v užívání janovický rychtář, otec Ondráše, založili zbojnickou družinu a napravovali křivdy pánů a vrchnosti. Zbojník Ondráš žil v letech 1680-1715 a pověst vypráví, jak jeho přítel Juráš byl žárlivý na jeho vůdcovství a při tanci s jeho milou Dorotkou ho zabil. Zápisy od soudu z roku 1716 hovoří o odsouzení a popravě Juráše. Verzí o jejich působení je hodně, některé vedou až do Kroměříže.

Pověst vypráví, že na Střelnici ostrostřelců, která stávala na pokraji dědiny Oskole, měšťané ji postavili ze dřeva po roce 1675 a městští šorfšáci tam stříleli až do roku 1907, kdy ji koupili Sokoli a postavili zde Sokolovnu. Pořádaly se tu střelecké závody měšťanů, kteří „stříleli ku ptáku“ a jednou přivítali i dva neznámé hosty. Na vysoké tyči byl nabodnut velký pták s křídly ze šindelů, v ocase měl husí brky. Nejdříve střílí králova družina, pak měšťané, vane velký vítr, a nikdo se nemůže trefit. Přihrnou se dva statní chlapi, že je to Ondráš a Juráš nikdo nevěděl. Ondráš dostal za vítězství celý dukát, věnoval ho babce. Když se prozradilo jejich jméno, hledali, hlavně v Bílanech, kde žili Valaši, ale zbojníky nenašli.

Na „větráku“ v Bílanech u Kroměříže byla malba obou zbojníků, na památku, jak se o ní zmiňuje št. kapitán Florián Zapletal a vzpomíná, jak kolem roku 1880 jako malí studenti obdivovali pána Lysé hory. Jindřich Spáčil ve své pověsti uvádí, že ještě na počátku 20. století byly zbojnické obrazy na dřevěném mlýnu Františka Tománka v Bílanech opraveny, ale zanikly i s troskami mlýna. Další prameny hovoří o tom, že na zahradě Střelnice a oskolském právu v Kroměříži stávaly 2 kamenné sochy zbojníků, vytesané dle těchto maleb. Jednu prý později vlastnil malíř z Bystřice pod Hostýnem, druhá je zakopána na sokolském hřišti za Požární zbrojnicí.

Tak se dostala do pověstí i Sokolovna v Oskoli a možná, že jednou při úpravě sokolského hřiště za Požární zbrojnicí na „Starém sokoláku“ vykopou jednu kamennou sochu Ondráše, či Juráše.

Zdeňka Seidlová

Výbor jednoty, volby v ČOS

Rok 2010 byl rokem volebním na všech úrovních České obce Sokolské. Volební období je tříleté, takže zvolení zástupci budou vykonávat svou funkci do jara roku 2013.

Dne 29. března 2010 se konala Valná volební hromada T. J. Sokol Kroměříž. Valné hromady se zúčastnili zástupci všech oddílů jednoty a z pozvaných 72 delegátů bylo přítomno 65 delegátů. Mandátová komise potvrdila, že Valná hromada je usnášení schopná.

Nový výbor jednoty byl navržen a zvolen přítomnými delegáty ve složení:

Starosta	<i>JUDr. Ing. Oldřich MOHYLA</i>
Místostarosta a hospodář	<i>Ing. Petr VRANA</i>
Jednatelka	<i>Jaroslava KREJČÍŘÍKOVÁ, DiS</i>
Náčelnice	<i>Ivana ZAVADILOVÁ</i>
Vedoucí Pobytu v přírodě	<i>Danuše VEČERKOVÁ</i>
Vedoucí Odboru sportu	<i>Mgr. Dana KLÁROVÁ</i>
Vzdělávatelka	<i>Jitka KORVASOVÁ</i>
• Archivářka	<i>Mgr. Zdeňka SEIDLOVÁ</i>
• Kronikářka	<i>Mgr. Olga VAVERKOVÁ</i>
Členové výboru	<i>Jarmila KOZÁKOVÁ, Dagmar ŠEBESTÍKOVÁ, Marie ÚLEHLOVÁ</i>

Samostatně byla volena Kontrolní komise ve složení:

Předseda Kontrolní komise	<i>Ing. Jan ZONA</i>
Členové	<i>Jaroslav VRANA</i>
	<i>Ing. Olga SEHNALOVÁ</i>

Valná hromada zmocnila zvolený výbor T. J. Sokol Kroměříž k oprávnění, aby v průběhu volebního období mohl změnit jednotlivé, volené členy výboru. Důvodem je zajištění provozuschopnosti výboru v případě odstoupení člena, onemocnění nebo zbavení funkce ve výboru.

Valná hromada zvolila také delegáty na jednání Valné hromady Sokolské župy Hanácké konané dne 12. dubna 2010 ve složení:

bratři:	<i>Oldřich Mohyla, Petr Vrana</i>
sestry:	<i>D. Klárová, J. Korvasová, J. Krejčířiková, A. Večerková, I. Zavadilová</i>

Starostou Sokolské župy Hanácké byl opět zvolen **bratr Oldřich MOHYLA**. K tomuto zvolení mu gratulujeme a ke zvládnutí tohoto těžkého volebního období přejeme pevné zdraví a dobrou spolupráci s ostatními členy výboru.

Starosta župy děkuje cvičitelce zdravotní TV sestře Martě Vystčilové

Delegáti dále volili vyslance a delegáty, kteří se zúčastní dne 19. -20. června 2010 9. sjezdu ČOS v Praze. Navrženi a zvoleni byli:

Vyslanec župy do výboru ČOS	ses. Jaroslava Krejčířiková (Sokol Kroměříž)
Náhradník do výboru ČOS	ses. Ivana Zavadišlová (Sokol Kroměříž)
Delegát na 9. sjezd ČOS	br. Zbyněk Svoboda (Sokol Bystřice p/H.)
Náhradníci na 9. sjezd ČOS	ses. Jitka Pavlíková (Sokol Morkovice)
	ses. Kateřina Kravíková (Sokol Litenčice)

Br. Jan Zona, předseda kontrolní komise

Vyslanci ze všech žup České obce Sokolské na 9. sjezdu v Praze dne 19. - 20. června 2010 zvolili do funkce starosty ČOS bratra Jaroslava BERNARDA.

Marie Úlehlová

ZPRÁVA

matrikářky o stavu členské základny T. J. Sokol Kroměříž k 1. lednu 2010.

Podle statistického výkazu měla jednota k 1.1.2010 **454** členů, z toho:

muži	96
ženy	238
dorostenci	33
dorostenky	13
žáci	21
žačky	53
celkem	454

Přehled členské základny podle oddílů:

všestrannost:

• Jóga	33
• Karate	26
• Mažoretky	29
• Poh.výchova	74
• Rodiče a děti	44
• TeamGym	23
• Zdravotní TV	24
• Přispívající - ženy	49
- muži	19
celkem	321 členů

odbor sportu:

• Box	62
• Stolní tenis	26
• Volejbal	45
celkem	133 členů

Odešli

Daňková Libuše, Dědková Jindřiška, Dostálková Eva, Drnovská Ida, Dřímlová Vladimíra, Ducháčková Františka, Geislerová Jaroslava, Hlaváček Jindřich, Hradečná Vlasta, Chalupová Ludmila, Janků Vladislav, Kotek Karel, MVDr. Lukšík Jiří, Mekyska Emanuel, MVDr. Michálek Jiří, Neubauer František, Paduchová Bohumila, Pšenícová Jarmila, Ing. Rakovič Zdeněk, Ratůzná Božena, PhMr. Roubal Vladimír, Skálova Hana, Sinu Štěfan, Ševčíková Libuše, Šteigerová Josefa, Tichá Františka, Vachová Jarmila, Zapletalová Vanda . . .

Vzpomínáme

V roce 2008 byl založen oddíl mažorettek - vedoucí sestra Lenka Pavlíčková. Na první schůzku přišla 3 děvčátka. Jejich činnost se úspěšně rozvíjí, oddíl se zúčastňuje různých vystoupení a soutěží. Od září 2010 pracují již 2 oddíly - začátečníci a pokročilí.

Vzhledem ke zvyšujícím se provozním nákladům byla jednota nucena řešit zvýšení členských a oddílových příspěvků již v roce 2008, 2009 a 2010.

Členská základna je stabilizovaná i přes poměrně značný pohyb členů.

Anna Večerková

Členská základna T. J. SOKOL Kroměříž k 1. lednu 2010

p.č.	Příjmení	Jméno
1	Adamíková	Petra
2	Andrýsek	Marek
3	Andrýšková	Simona
4	Augustínová	Alena
5	Baierová	Marcela
6	Balej	Roman
7	Bártlová	Milada
8	Bastyán	Karel
9	Bastyánová	Jana
10	Behan	Adam
11	Beňo	David
12	Beránek	Alois
13	Bílek	Michal
14	Bilková	Anna
15	Bočková	Karla
16	Bolková	Barbora
17	Brabcová	Lidmila
18	Bradová	Marcela
19	Březinová	Svatava
20	Březková	Vítězslava
21	Bubeníčková	Kateřina
22	Bubeníčková	Marie
23	Buksová	Barbara
24	Buš	Pavel
25	Butula	Jan
26	Capíková	Marcela
27	Čápková	Štěpánka
28	Coufalík	Vilém
29	Coufalová	Jitka
30	Coufalová	Marie
31	Čalová	Vladimíra
32	Čápková	Marie
33	Čech JUDr.	Josef
34	Černoch	Miroslav
35	Černochová	Lenka
36	Čičatková	Pavla
37	Danielová	Eva
38	Daňková	Vladimíra
39	Dobrovolský	Roman
40	Dočkal	Pavel
41	Dočkalová	Hana
42	Dohnalová	Martina
43	Dokoupilová	Radoslava
44	Doležal	Martin
45	Doleželová	Romana
46	Doleželová	Tereza
47	Domes	Lumír
48	Domesová	Magdaléna
49	Domorádová	Eva
50	Dostálková	Eva
51	Držálek	Vratislav
52	Držálková MUDr.	Eva
53	Dřimalová	Jindra
54	Duba	Rudolf

p.č.	Příjmení	Jméno
55	Duda	Pavel
56	Dupák	Martin
57	Dvořák	Jakub
58	Dvořák	Jaroslav
59	Dvořáková Mgr.	Jitka
60	Erben	Michal
61	Ernest	Dominik
62	Fiala	Michal
63	Fleischmannová	Jaroslava
64	Foltýn	Jiří
65	Foltýnová	Simona
66	Fuksová	Ludmila
67	Gábová	Adéla
68	Gazda	Roman
69	Gazda	Štěpán
70	Geislerová	Jaroslava
71	Geislerová	Natálie
72	Geprtová	Kateřina
73	Gilíková	Martina
74	Gilíková	Sára
75	Gožďál	Josef
76	Gremlicová	Marie
77	Guzej	Michal
78	Haderka	Patrik
79	Haderková	Renáta
80	Hagen	Petr
81	Hájek	Petr
82	Halasová	Andrea
83	Halasová	Jarmila
84	Halaška	Miroslav
85	Hálová	Aneta
86	Hanáková	Vlasta
87	Handlová	Hana
88	Haubertová	Tereza
89	Havelová	Ludmila
90	Hejčová	Kateřina
91	Hejhalová Mgr.	Věra
92	Helisová	Ilona
93	Hilšer	Pavel
94	Hippík	Ondřej
95	Hladišová	Věra
96	Hladůvková	Jaroslava
97	Hlaváč	Libor
98	Hlaváčová	Nicole
99	Hofírková	Nikol
100	Holas	Ondřej
101	Holásek	Radim
102	Holubová	Kateřina
103	Horák	Miroslav
104	Horák	Pavel
105	Horáková	Ludmila
106	Horecký	Jan
107	Hostičková	Jana
108	Hošková	Štěpánka

p.č.	Příjmení	Jméno
109	Hozová	Milada
110	Hrabalová	Ivanka
111	Hrabec	Daniel
112	Hradil	David
113	Hradil	Dušan
114	Hrádková	Věra
115	Hrdlička	Vojtěch
116	Hrdličková	Jaroslava
117	Hříbal	Miroslav
118	Hučík	Libor
119	Hudáková	Štěpánka
120	Huňka	Martin
121	Chaloupková	Jana
122	Chmela	Radek
123	Chrastinová	Věra
124	Chvalkovská	Eliška
125	Indrák	Lukáš
126	Indráková	Anna
127	Indráková	Marie
128	Indráková	Marie
129	Isakidis	Jiří
130	Jablonská	Lucie
131	Jančář	Jiří
132	Janček	Jiří
133	Jandl Ing.	Čestmír
134	Jandlová	Olga
135	Janíková	Jarmila
136	Jarošová	Irena
137	Jarý	Libor
138	Jásková	Anna
139	Javořík	Pavel
140	Javoříková	Lenka
141	Javoříková	Marie
142	Jeřábek MUDr.	Lubomír
143	Jeřábková	Věra
144	Joachimczykova	Anna
145	Joachimczykova	Emma
146	Jurečková	Jindra
147	Jurová	Radka
148	Kedroníček	Nikolas
149	Klaper	Lukáš
150	Klár	Lukáš
151	Klárová	Norika
152	Klárová	Tereza
153	Klárová Mgr.	Dana
154	Klečka	Jan
155	Klečková	Jana
156	Klesnil	Drahomír
157	Klesnilová	Vlastimila
158	Klímová	Ilona
159	Klopanová	Květa
160	Kociánová	Nikol
161	Kocourek	Martin
162	Kočařová	Františka
163	Kočí	Pavel
164	Kochaničková	Daniela
165	Kochaničková	Hana
166	Koleník	Tomáš

p.č.	Příjmení	Jméno
167	Kolouchová	Barbora
168	Konupčíková	Bohumila
169	Kopačková	Lucie
170	Kopecký	Lukáš
171	Kopková	Veronika
172	Korbová	Šárka
173	Korvasová	Jitka
174	Kostková	Kristýna
175	Kotasová	Kateřina
176	Koukalová	Alena
177	Koukalová	Bohumila
178	Koupil	František
179	Koutová	Adéla
180	Koutová	Terezie
181	Kovaříková	Barbora
182	Kovářová	Hana
183	Kozák	František
184	Kozák	Leopold
185	Kozáková	Jarmila
186	Kozáková	Ludmila
187	Kozlík PaedDr.	Jaroslav
188	Králiková	Veronika
189	Kratochová	Ludmila
190	Kratochvílová	Zdeňka
191	Krčová	Michaela
192	Krejčí	Svatopluk
193	Krejčířiková	Jaroslava
194	Krejčířiková	Marie
195	Kristová	Alena
196	Krpenská	Yveta
197	Krpenský	Jan
198	Krpenský	Jan
199	Krylová	Eva
200	Křížanová	Barbora
201	Kubičková	Edita
202	Kubičková	Marie
203	Kuchtičková	Barbora
204	Kuchtičková	Jitka
205	Kunčar	Radek
206	Kunčarová	Bronislava
207	Kurpašová	Věra
208	Kürschnerová	Monika
209	Kuruc	Viktor
210	Kytlíková	Jarmila
211	Láník	Josef
212	Laštovicová	Hana
213	Lisý	Vladimír
214	Loupanec	Petr
215	Ludva	Radomír
216	Luňáčková	Andrea
217	Luzar	Oldřich
218	Macejová	Michaela
219	Macková	Alena
220	Macková	Ivona
221	Machačová	Božena
222	Majíčková	Anežka
223	Malát	Patrik
224	Malcherová	Zdeňka

p.č.	Příjmení	Jméno
225	Malinková	Zdenka
226	Maradová	Kateřina
227	Maradová	Olga
228	Mariánek	Lukáš
229	Masařík	Stanislav
230	Matoušek	Igor
231	Matýšková	Antonie
232	Matýšková	Eva
233	Mekyska	Emanuel
234	Mekysková	Alena
235	Měrková	Marie
236	Mičíková	Míra
237	Michalcová	Iva
238	Micháliková	Pavla
239	Michalová	Marie
240	Michlíček	Josef
241	Minvaldová	Gabriela
242	Miřochová	Erika
243	Mlýnek	Jiří
244	Mohyla JUDr.	Oldřich
245	Mohylová	Jarmila
246	Mozga	Pavel
247	Müllerová	Božena
248	Nádeníček	David
249	Najman	Jan
250	Navrátilová	Eva
251	Navrátilová	Hana
252	Navrátilová	Vladimíra
253	Navrátilová JUDr.	Natalie
254	Nečasová	Alena
255	Nečasová	Veronika
256	Němec	Milan
257	Němečková	Kateřina
258	Netopilová	Ivana
259	Neuwirt	Viktor
260	Neuwirtová	Adéla
261	Neuwirtová	Linda
262	Nosková	Kateřina
263	Novák	Martin
264	Novák	Petr
265	Nováková	Adriana
266	Nováková	Evženie
267	Nováková	Marta
268	Nováková Mgr.	Jaroslava
269	Obid	Milan
270	Obidová	Jaroslava
271	Ondrušek	Jiří
272	Ondrušková	Andrea
273	Opelíková	Marie
274	Oral	Vratislav
275	Orságová	Hana
276	Orsavová	Kamila
277	Osičková	Květoslava
278	Ošmerová	Pavla
279	Ošmerová	Tereza
280	Paličková	Zdena
281	Palíšek	Tomáš
282	Panák	Petr

p.č.	Příjmení	Jméno
283	Paštěková	Hana
284	Páterová	Marie
285	Pátíková	Radka
286	Pavelka	David
287	Pavličková	Lenka
288	Pavlíková	Kateřina
289	Pavlíková	Marie
290	Pavlíková	Vlastimila
291	Pekař Mgr.	Miroslav
292	Petříčková	Zdeňka
293	Piherová	Marta
294	Piskovský	Tadeáš
295	Pišťáková	Božena
296	Plachá	Miroslava
297	Plintovičová MUDr.	Jarmila
298	Podaný	Martin
299	Podrazilová	Nikola
300	Polák	Tomáš
301	Polášková	Petra
302	Polišenská	Věra
303	Polišenský	Marek
304	Pospíšil	Radek
305	Pražáková	Jarmila
306	Prokešová	Růžena
307	Přechtěllová	Adéla
308	Přechtěllová	Alena
309	Přidalová	Magdaléna
310	Přikrylová	Jana
311	Přikrylová	Martina
312	Přikrylová	Pavla
313	Pšenícová	Jarmila
314	Pšenka	Jiří
315	Pšenko JUDr.	Dušan
316	Ptáčková	Anna
317	Pulcová	Zdenka
318	Pyšňáková	Alexandra
319	Pyšňáková	Soňa
320	Rakušanová	Jana
321	Repiská	Božena
322	Riegrová	Eleonora
323	Rotreklová	Jana
324	Rotreklová	Michaela
325	Rozehnalová	Soňa
326	Rupertová	Pavla
327	Rutschová	Žaneta
328	Rezníčková	Gabriela
329	Řiháková	Andrea
330	Řiháková	Šárka
331	Samohýl	Tomáš
332	Sedláčková	Anna
333	Sehnalová Ing.	Olga
334	Seidlová Mgr.	Zdeňka
335	Sekaninová	Jitka
336	Schorník	Marek
337	Schorníková	Marcela
338	Simonová	Veronika
339	Skácelová	Andrea
340	Skácelová	Pavla
341	Skálová	Bohumila

p.č.	Příjmení	Jméno
341	Skálová	Bohumila
342	Slámková	Agáta
343	Slámková	Alena
344	Slámková Ing.	Daniela
345	Slezáková	Ladislava
346	Slováčková	Miroslava
347	Slugeň	Antonín
348	Sobotka	Lukáš
349	Solařová	Pavla
350	Sondíková	Helena
351	Sork	Dominik
352	Sorková Mgr.	Monika
353	Staňko	Petr
354	Stavinohová	Milada
355	Steigerová	Josefa
356	Stloukalová	Marta
357	Straka	Filip
358	Studeníková	Ludmila
359	Styk	Lukáš
360	Suldoňská	Anežka
361	Surýnek	Drahomír
362	Svoboda	Pavel
363	Svobodová	Oldřiška
364	Symerská	Ludmila
365	Šebestíková	Dagmar
366	Šerban	Miroslav
367	Ševčíková Mgr.	Libuše
368	Šimek Ing.	Jan
369	Šimkovič	Petr
370	Škrabal	Jaroslav
371	Škrabalová	Dita
372	Škrabalová	Helena
373	Škrabalová	Justýna
374	Škrabalová	Kateřina
375	Šmeral JUDr.	Jaroslav
376	Šmeralová	Libuše
377	Špičková	Anna
378	Špunar	Lukáš
379	Štanglová	Jaroslava
380	Štěpánek Mgr.	Jan
381	Štěpánek	Stanislav
382	Šuhej	Matěj
383	Šuhejová	Jitka
384	Tělučilová	Renata
385	Tělučil	Zdeněk
386	Tepera	Václav
387	Tesař	Dominik
388	Tománková	Emilie
389	Tománková	Veronika
390	Tománová	Jindřiška
391	Tomašík	Jan
392	Tremel	Martin
393	Ulehlová	Marie
394	Urbanová	Vlasta
395	Vaclová	Jiřina
396	Vaculíková	Adéla
397	Vaculíková	Veronika

p.č.	Příjmení	Jméno
398	Vaculíková	Zuzana
399	Vachová	Jarmila
400	Valentová	Jana
401	Valíčková	Aneta
402	Valoušek	Milan
403	Vaňharová	Jennifer
404	Vaňharová	Kristýna
405	Vasil	Jan
406	Vaverková Mgr.	Olga
407	Vávra	Jakub
408	Večerková	Anna
409	Večerková	Danuše
410	Večerková	Iva
411	Večerková	Jana
412	Večerková	Marie
413	Velčovská	Terezie
414	Velinská	Vladimíra
415	Veselá	Libuše
416	Veverková	Kateřina
417	Videmanová	Marie
418	Virgl	Radek
419	Vlček	Libor
420	Vlková	Marie
421	Vlková	Marta
422	Vojáčková	Marie
423	Vojtková	Drahomíra
424	Volfová	Jana
425	Vopička	Zdeněk
426	Vošmerová	Michaela
427	Vrana	Jaroslav
428	Vrana	Patrik
429	Vrana	Pavel
430	Vrana Ing.	Petr
431	Vranová	Anna
432	Vraspířová	Lucie
433	Vrba	Ladislav
434	Vrbová	Věra
435	Vymětalová	Michaela
436	Vyňuchalová	Alena
437	Vystrčil Mgr.	Karel
438	Vystrčilová	Marta
439	Zahradník	Jiří
440	Zajíček	Karel
441	Zajíčková	Luďka
442	Zamazalová	Zdeňka
443	Zaoral	Petr
444	Zaoralová	Zdenka
445	Zapletal	Jakub
446	Zavadilová	Helena
447	Zavadilová	Ivana
448	Zavadilová	Magdaléna
449	Zavadilová	Michaela
450	Zemánková	Jana
451	Zhánělová	Helena
452	Zona	Jan
453	Zatecká	Zuzana
454	Zidlíková	Markéta